

Nemci pravijo, da je konec ruske ofenzive.

NEMŠKI VOJAŠKI KROGI SO MNENJA, DA JE KONEC RUSKE OFENZIVE. — PRAVIJO, DA SO IMELI RUSI S TO OFENZIVO LE NAMEN OPOGUMITI FRANCOZE IN ITALIJANE. — RUSKI DIPLOMAT PRAVI, DA IMAJO RUSI V GALICIJI DESET MILJONOV VOJAKOV IN DA JE RUSKI USPJEH ZAGOTOVLJEN. — RUSI ZANIKAJO, DA SO NEMCI ZAVSTAVILI NJIHOVO PRODORANJE.

Berlin, Nemčija, (preko Amsterdama), 21. junija. — V vladnih krogih vlada splošno mnenje, da je ruske ofenzive takorekoč konec in da je rusko zmagovalno prodiranje popolnoma vstavljeno.

To svoje mnenje polagajo na poročila, ki so včeraj in danes prejeli iz avstrijskega in nemškega glavnega stanu na gališki fronti.

Rusko ofenzivo karaktizirajo kot "začasen uspeh"; pravijo, da je imela le namen opogumiti francoske borilce pred Verdunom ter italijanske na tirolski fronti. Mogoče so mislili tudi Rusi, da bodo s tem nastavili vado Romuniji.

Kristianija, Norveško, 21. junija. — Nek ruski diplomat, ki je na potu v London, je pred tukajšnjimi časnikarji izjavil, da je Rusom uspeh zagotovljen, kajti v Galiciji imajo 10.000.000 broječo armado, kateri se Nemci in Avstrijci nikakor ne bodo mogli zoperstavljati. Ta velikanska armada, pravi on, je preskrbljena s vsem potrebnim.

London, Anglija, 21. junija. — Ruska, avstrijska in nemška uradna poročila, ki so danes došla sem, kažejo, da so sklenili Nemci napeti vse sile, da bi zavstavili prodirajoče Ruse.

Najbrže bodo porabili vse svoje vojaštvo samo, da se bodo odškodovali za velikanske izgube, katere je povzročil njim in Avstrijcem general Brusilov.

Rusko poročilo se glasi, da ruske čete še vedno pode pred seboj general Pflanzerske armade v Bukovini.

Vojaški strokovnjaki pravijo, da se razvija velika bitka ob reki Bug, ali na vspešni črti, potegnjeni preko Kovla, Vladimir-Volinskega in Lvova, kjer poskušajo zdaj Nemci napraviti konec ruski ofenzivi.

Petrograd, Rusija, 21. junija. — Uradno poročilo, katero je izdal ruski vojni urad se glasi, da so ruske čete zavrnille vse nemške napade ob reki Stokhod v Voliniji.

Poročilo sledi: — Vroči boji se vrše v okraju severno od Gadomicev ob reki Stir. Vas Gruziatin je v teku današnjega dne šestkrat spremenila gospodarja. Proti večeru so naše čete vas zopet osvojile in vjele štiristo mož; vas je zdaj v ruskih rokah, kajti pozneje so Nemci prenehali z napadanjem.

Hude napade so vpriporili Nemci pri Liselinu in v okrajih južno od tega mesta.

Na desnem bregu reke Seret naše čete še vedno zasledujejo sovražnika, ki se umika na celi črti.

Malone na vseh krajih so bili nemški napadi popolnoma odbiti.

Od 3. do 19. junija je general Brusilova armada vjela 3.350 častnikov, 169.134 mož; dalje je zaplenila 198 težkih in lažjih topov, 550 strojnih pušk, 189 metalcev za mine, 34 žarometov in velikansko množino drugega materiala.

Berlin, Nemčija, 21. junija. — Poročilo, ki ga je izdal nemški vojni urad, se glasi:

Med bojevanjem je sovražnik prekorajil reko Seret.

Med Prutom in Dnjestrom je na celi fronti vladal mir.

Severovzhodno od Lokačev so naše čete vpriporile več napadov, v katerih so vjele 1.300 Rusov ter zaplenile en top in tri strojne puške.

V okolici Kiselina se napadi naših i avstrijskih čet nadaljujejo; zaznamovali bi lahko več uspehov ki so za nas velikega strateškega pomena. Boji so nad vse krvavi.

Naši napadi na severozahodu in južno od Dvinsk so imeli velike uspehe. V okraju Dobatovka so nemški vojaki vjeli nad tristo Rusov in zaplenili precejšno množino vojnega materiala.

Položaj na princ Leopoldovi fronti je neizpremenjen.

Armada generala Linsingena je tudi vstavila rusko prodiranje. Severovzhodno od Lutske je armada omenjenega generala zajela nad tisoč ruskih vojakov.

Naši zrakoplovci so bili tudi zelo aktivni. Napadli so več postaj in ruskih vojnih skladišč; napravili so veliko škodo.

Avstrijci niso izdali poročila.

Ameriški avijatiki.

Trije ameriški zrakoplovci v francoski armadi so se zelo odlikovali v boju s nemškimi letalci.

Pariz, Francija, 21. junija. — Ameriški zrakoplovci: Rockwell, Prince in Balesley, ki služijo pri zrakoplovskem oddelku francoske armade, so se v nedeljo vplezili boja s štiridesetimi nemškimi avijatiki. V boju jim je pomagalo le par francoskih aeroplanov.

Zračna bitka se je vršila nad verdunskim bojiščem.

Ameriški zračni junaki so se nadvse pričakovano odlikovali. — Prince in Balesley sta spravišla na tla tri nemške zrakoplovce, Rockwell je pa sam enega.

Balesley je stroj med bojem skoro odpovedal. Ko je to zapazil, je takoj pustil sovražne zrakoplove in odletel nad verdunskimi utrdbami ter se srečno pristal na tla.

Vsi trije zrakoplovci, katere so vodili Amerikanci so imeli obilo poškodb od krogelj, ki so jih pošiljale nemške protizračne baterije; vsi se čudijo, da niso zrakoplovci med bojem padli na zemljo.

Vsi trije bodo odlikovani.

Grška.

Grški kabinet je resigniral. — Novi ministri predsednik je Zaimis. Kralj in Zaimis iščeta nove kabinetske člane. — Protest.

Atene, Grška, 21. junija. — Skouloudis-ov kabinet je resigniral.

Odstopivši ministri predsednik je izjavil, da resignacija njegovega kabineta ni posledica samoblastnega obnašanja zaveznikov v Grški, temveč so ga do tega prisilile domače afere. Ministrstvo, je rekel, se je trudilo na vso moč, da bi se razmere izboljšale in da bi se sporazumeli z zavezniki silami, toda ni bilo mogoče, vsled česar je sklenil, da odstopi, v čemer se je tudi kralj strinjal.

Pretekli večer je kralj pozval bivšega ministrskega predsednika Zaimisa, ki je pred par dnevi odšel na nek grški otok na počitnice, da se takoj vrne domov. Zaimis je bil par ur nato že v Atenah, nakar je šel takoj v kraljevo letno bivališče v Dakalijo.

Zaimis se je s kraljem pozno v noč posvetoval, kakor tudi danes zjutraj. Pozneje je bilo naznanjeno, da bosta s kraljem poskušala v najkrajšem času ustanoviti drug kabinet.

Zaimis se, odkar je odstopil kot ministriški predsednik, ni brigal za javno politiko, temveč je živel zasebno.

London, Anglija, 21. junija. — M. Zaimis je sicer za nevtralnopolitiko, vendar je zelo naklonjen zavezniki silam.

Washington, D. C., 21. junija. — Grška vlada je poslala svojim zastopnikom v ameriških republikah noto, da jo dostavi ameriškim vladam, v kateri protestira proti postopanju in samopasnosti zavezniki sil ter poziva nevtralne republike, da vkrenejo potrebne korake, da se tem nepostavnostim Anglije in Francije odpmore.

Ford in mobilizacija.

Detroit, Mich., 21. junija. — Henry Ford, znani avtomobilski tovarnar in večkratni milijonar, ki je obenem tudi velik pacifist, je naznanil svojim uslužbenecem, da oni delave oziroma uradniki, ki bodo šli na mehiško mejo, ne bodo dobili plače ko bodo odsotni, poleg tega jim je pa še namignil, da jih najbrže tudi ne bo potem več vzel v službo.

Dva Amerikanci ranjena.

Paris, Francija, 21. junija. — Jakob Wendel iz New Yorka, N. Y. in Howard Hollinshead iz Sparte, N. J., ki sta bila prideljena francoskemu ambulancnemu oddelku sta bila ranjena na verdunskem bojišču.

Nahajata se v neki tukajšnji bolnici. Stanje ni nevarno.

KOLONEL WM. C. BROWN.

Poveljnik 10. kavalerijskega polka v F. t. Hauchuca, Ariz. — Oddelek njegovega polka je bil v boju, o katerem je danes poročano.

Situacija na Zahodu.

Francozi so odbili vse nemške napade. — Velike izgube. — Aktivnosti v zraku. — Položaj neizpremenjen.

London, Anglija, 21. junija. — Nemci so včeraj po celodnevem boju zopet vpriporili dva huda napada na francoske postojanke pri trdnjavi Vaux. Pariško poročilo se glasi, da so morali Nemci odnehati. Nemci so imeli v teh dveh bojih ogromne izgube, pravi poročilo. Tudi na drugih delih fronte se je vršilo več hudih bojov.

Francoško poročilo se glasi: Na levem bregu reke Meuse so Nemci vpriporili hud napad na naše zakope na Mort la Homme, katere smo Nemcem 15. junija odvzeli, toda uspeha niso imeli.

Na desnem bregu reke se je vršilo cel dan grozovito bombardiranje, ki je imelo precej učinka na naše postojanke na višini št. 320. Na Chapitre in na Fumelle-Chenios. Na naše pozicije na trdnjavi Vaux so Nemci priredili dva odločna napada, toda s strojnimi puškami smo vpriporili take protinapade, da so morali Nemci odnehati. — Imeli so velikanske izgube.

Na ostalih delih fronte se je vršilo običajno streljanje.

Francoško poročilo glede zračnih bojov se glasi:

V noči od 20. do 21. junija je večji oddelek naših zrakoplovcev vrgel na Arnaville 210 bomb in na nemška vojaška skladišča v Metzpu na 276.

Popoldansko francosko poročilo se glasi:

Južno od Somme, v bližini Maucourt, je oddelek nemških vojakov mislil napasti naše zakope, toda se je premislil, ko smo poslali nanj hud ogenj iz pušk.

Na ostalih delih verdunske fronte je tako kot je bilo omenjeno v prejšnjem poročilu.

Berlin, Nemčija, 21. junija. — Na raznih delih belgijsko-francoske fronte se je vršilo več bojov, največ artilerijskih, toda položaj je popolnoma neizpremenjen.

Angleški zrakoplovec je vrgel več bomb v bližino naših postojank pri Puisseuxu, severovzhodno od Bapaume. Naša protizračna baterija ga je obstreljevala, da je priletel na tla in se razbil. Nek francoski zrakoplovec je poskušal poleteti nad naše postojanke pri Pont-a-Moussonu, toda ker mu stroj ni pravilno deloval, je bil primoran, da se je spustil na zemljo tik naših pozicij; zrakoplovec smo vjeli, stroj pa zaplenili.

London, Anglija, 21. junija. — Londonski vojni urad je izdal poročilo, katero naznanja, da se je na angl-nemški fronti vršilo več bojov in da se je vršilo bombardiranje, ki je takorekoč na dnevnem redu, toda položaj je čisto neizpremenjen.

Belgijsko poročilo se glasi ravnotako.

S tirolske fronte.

Italijani poročajo, da so na večjih krajih napredovali; Avstrijci pa pravijo, da je položaj neizpremenjen.

Rim, Italija, 21. junija. — Sledeče poročilo je izdal danes italijanski vojni urad:

Med Adizno in dolino Astico se je vršilo več artilerijskih bojov. Na koncu doline Posina so naše alpske čete v hudem napadu zavzele več močnih avstrijskih pozicij jugozahodno od Monte Pucelle.

Boji na pobočju Monte Cengio so se končali v naš prilog.

Jugozahodno od Asiago je v noči od 19. do 20. junija poskušal sovražnik vpriporiti tri nepričakovane napade na naše postojanke pri Magnab in Osehi. Vsi napadi so se mu ponesrečili; vrtni se je moral na svoje postojanke z velikimi izgubami.

V severnem delu doline Frenzele so naše čete nadaljevale vsled slabega vremena oteženo prodiranje in odbile več sovražnih protinapadov.

Na ostalih delih fronte se ni nič drugega dogodilo, kar bi bilo vredno omeniti.

Sovražni zrakoplovci so vrgli več bomb na naše postojanke in na par železniških prog, toda niso imeli nobenega večjega uspeha; rani li so le par oseb, nakar so morali odleteti, ker so jih naše protizračne baterije dobesedno obsipale s krogli.

Oddelek naših zrakoplovcev je vrgel na postajo Pergine v Sugana dolini, ki je v rokah Avstrijcev, več bomb, nakar so se morali vrtni nazaj, ker so jih avstrijske baterije močno obstreljevale, toda prišli so nepoškodovani.

Berlin, Nemčija, 21. junija. — Avstrijski glavni stan na italijanski fronti je izdal sledeče poročilo:

Skoro na vseh delih tirolske fronte je položaj neizpremenjen. Italijani so ponovili na nekaterih krajih svoje napade, toda niso imeli uspehov.

Nizozemski parnik se je potopil.

London, Anglija, 21. junija. — Lloydova agencija uganja, da se je potopil nizozemski parnik "Otistrada", 759 ton. Zadel je najbrže na mino.

Pozor pošiljatelj denarja!

Valed negotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, sprejemamo denarne pošiljke do preklica le pod pogojem, DA SE VSELE VOJNE IZPLAČAJE MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati zamorejo le zamude. Mi jamčimo za vsako denarno pošiljko toliko časa, da se izplača na določeni naslov. Istotako nam jamčijo zanesljive ameriške banke, s katerimi smo sedaj v zvezi radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cena:			
K.	\$	K.	\$
5....	.90	120....	17.40
10....	1.80	130....	18.50
15....	2.70	140....	20.50
20....	3.60	150....	21.75
25....	4.50	160....	23.20
30....	5.40	170....	24.65
35....	6.30	180....	26.10
40....	7.20	190....	27.55
45....	8.10	200....	29.00
50....	9.00	250....	36.25
55....	9.90	300....	43.50
60....	10.80	350....	50.75
65....	11.70	400....	58.00
70....	12.60	450....	65.25
75....	13.50	500....	72.50
80....	14.40	550....	79.75
85....	15.30	600....	87.00
90....	16.20	650....	94.25
95....	17.10	700....	101.50
100....	18.00	750....	108.75
110....	19.80	800....	116.00
		850....	123.25
		900....	130.50
		950....	137.75
		1000....	145.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da doli naslovnik kraj več, včasih pa tudi kraj manj. List dajmo na sprednjo stran, pri čemur se ne bo nič zgodilo, ko doli naslovnik list v roko, se pri nas cene morajo le večkrat spreminjati.

TVETKA FRANK SAKKER, 65 Cortlandt St., New York, N. Y.

40 Amerikancev ubitih. Odgovora na noto ne bo.

AMERIŠKI IN MEHIŠKI VOJAKI SO SE BOJEVALI DEVEDESET MILJ OD MEJE. — PADLO JE OKOLI ŠTIRIDESET AMERIŠKIH VOJAKOV IN SEDEMNAJST JE BILO RANJENIH. — PODROBNOSTI ŠE NISO ZNANE. — MEHIŠKI DRŽAVNI URADNIKI NISO HOTELI IZRAZITI SVOJEGA MNENJA O AMERIŠKI NOTI. — CARRANZA NAJBREŽE NE BO NIČ ODGOVORIL.

El Paso, Tex., 21. junija. — Ameriške in Carranzove čete so danes, nekoliko ur pozneje, ko je vlada Združenih držav poslala predsedniku Carranzi odgovor na drugo noto, bile krvavo bitko. Katera stran je pravzaprav zmaga, ni znano.

Boj se je vršil blizu Carrzala, ki se nahaja devadeset milj južno od Juareza. Poroča se, da je neka ameriška patrola desetega kavalerijskega polka pri omenjenem mestu spopadla z večjo posadko Carranzistov, kateri je poveljeval general Fel. Gomez. Podrobnosti o bitki še niso znane, ker se poročila precej nasprotujejo. Vendar malone vsa poročila se pa glase enako v točki, da je bilo štirideset Amerikancev ubitih, sedemnajst ranjenih in več so jih Mehikanci vjeli.

General Gomez je bil sam ubit, kakor tudi več mehiških vojakov.

Iz poročil iz Columbusa, kakor tudi iz nekaterih mehiških virov, se je moglo razvideti, da je general Pershing s svojimi četami zasedel mesto Casas Grandes, odkoder bo odbijal kak event. napad Carranzovih čet.

Mexico City, Mehika, 21. junija. — Predsednik Carranza je dobil noto predsednika Wilsona, ki je odgovor na njegovo zahtevanje, da Združene države odpokličejo svoje čete iz mehiškega ozemlja.

Poslanik Arredondo jo je potom brzojava dostavil mehiškemu zunanjemu ministru v originalnem angleškem tekstu, nakar so jo angleščine zmogni uradniki prestavljali na špansko in jo nato dali Carranzi.

Carranza in njegovi kabinetsni člani so danes daljšesa pretresali noto, toda nihče ni hotel dati kake izjave. Nikdo ni hotel niti besedice omeniti, kaj misli mehiška vlada napraviti, ako bo sploh dala kak odgovor ali kaj.

Splošno mnenje je, da ameriška vlada ne bo dobila odgovora.

Danes bo na posebnem vlaku zapustilo Mehiko štiri do petsto Amerikancev in bodo odšli v Vero Cruz, kjer jih bodo vzeli na krov ameriški vojni parniki. Amerikanci so zelo nevoljni, ko morajo zapustiti Mehiko, nekateri nočejo sploh oditi, kljub temu, da jih agentje washingtonske vlade silijo, da zapuste mehiško ozemlje prejkomogoče.

Washington, D. C., 21. junija. — Danes, ko je prišlo poročilo, da so prišli ameriški vojaki v boj z Mehikanci in da je bilo okoli štirideset Amerikancev ubitih, je bilo takoj izdano povelje, da se državne milice iz Kansasa, Misourija in Californije brez najkrajšega obotavljanja odpravijo na mejo.

Poročilo o omenjenem boju je poslal državnemu departmentu general Bell, ki poveljuje četam v El Pasu, Tex., toda tudi njemu še niso dozdale znane nobene podrobnosti.

Predsednik Wilson je bil cel dan in pozno v noč pri svoji pisalni mizi in sprejemal razna poročila o razvoju mehiške situacije.

Splošno mnenje je, da bo vlada Združenih držav, ako bo došlo poročilo, da je vest o dotičnem boju resnična, pričela takoj z operacijami.

El Paso, Tex., 21. junija. — Carranzove čete, ki so se dozdale nahajale neposredno pred ameriško-mehiško mejo, so se pomaknile za par milj nazaj in se utrdile.

V bližino meje prihaja vedno več čet, ki takoj zavzemajo svoje postojanke.

Camp Whitman, Beekman, N. Y., 21. junija. — Tu je pripravljen malone cel devetinšestdeseti regiment new-yorške milice, ki čaka povelja za na mehiško mejo.

Washington, D. C., 21. junija. — Državni department je že pred par dnevi odredil, da se vsi konzuli v Mehiki pripravijo za slučaj, da bi prišlo do vojne, da bodo lahko takoj odpotovali.

Eagle Pass, Tex., 21. junija. — J. R. Sillman, konzul Združenih držav, ki je bil nastavljen v Saltillu, je danes prišel srečno sem. Izjavil je, da so se Mehikanci napram njemu nadvse prijazno obnašali in mu dali na razpolago poseben železniški voz. Iz njegova okraja so že vsi Amerikanci odšli v Združene države.

Washington, D. C., 21. junija. — Poročila z mehiške meje naznanjajo, da je okoli petsto Amerikancev došlo preko meje domov iz Sonore.

Vsa poročila, ki so jih poslali ameriški konzuli oziroma agentje, naznanjajo, da se obnaša mehiško ljudstvo napram Amerikancem čisto prijazno in uljudno in jim dajo popolnoma prosto pot, ako hočejo iz Mehike.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and Published by the
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
(a corporation.)FRANK SAKSER, President.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
62 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Če celo leto velja list za Ameriko in	Canada	\$3.00
pol leta	1.50	
celo leto za mesto New York	4.00	
pol leta za mesto New York	2.00	
Evropo za vse leto	4.50	
pol leta	2.25	
četrt leta	1.70	

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenrednih nedelj in praznikov."GLAS NARODA"
("Voice of the People")Issued every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne
prišteje.Donar naj se blagovito poimenuje po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
linovalne naznani, da hitreje naj-
demo naslednika.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:"GLAS NARODA"
62 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Poziv.

Vedoč, da se bo večina strinjala
z našim predlogom, predlagamo,
da naj se začne v nedeljo dne 25.
julija pobirati za slovenske udove,
sirote in pohabljenec v stari do-
movini.

25. julija bo predvečer dveletni-
ce, ko je nastopil naš narod svojo
križevno pot, ko je dvignil k svojim
ustom kupo neizmernega trpljenja,
ponižanja in bridkosti.

Začetkom vojne smo se veliko
bolj zanimali za svoje rodne brate,
saj smo pa postali nekako
apatični in nismo pomagali kot je
bila naša naloga in sveta dolžnost.

Sila je z vsakim dnem večja in
ako zdaj v skrajnem hipu ne začne-
mo s skupnim delom ter izvan-
redno požrtvovalnostjo, se bomo
pregrešili nad svojo rodno zemljo
in bomo postavili med seboj, ki
smo primeroma dobro stoječi, ter
med brati, katerim je postal kos
kruha vr življenja in višek vsega
dobrega, zid, katerega ne bo ne
nam ne njim mogoče prekoračiti.

V sedanjih dobi je pokazal naš
narod, da glede žilavosti skoraj
nima para na vsem svetu, da zna
umirati mučeniške smrti, da zna
stradati in trpeti vsestransko po-
manjkanje.

Kot kaže, bo ta doba kmalo kon-
čana. Bodo naši ljudje osamljeni,
od vseh odvisni in od nikogar pod-
pirani.

Staro prerokovanje se je začelo
izpolnjevati, zdaj je napočil čas,
katerega so naši ljudje v svojem
preoklepu duhu že pred leti in le-
ti označili.

Zdaj nosijo ljudje krvave sraj-
ce za praznik, zdaj lahko iščeš kravo
od Ljubljane do Korena, pa je
ne najdeš.

Vsem visokim željam so se odpo-
vedali naši ljudje, vsem doseglji-
vim in nedosegljivim ciljem.

V tako veliki nesreči se nahaja-
jo, da jim je nagla smrt ljubša od
življenja.

Kajti to življenje ni človeško. —
Vsakemu psu je boljše kot pa na-
šim ljudem. Hrabro so se borili,
skoraj bi rekli, da so rešili drža-
vo in prestol pred padcem, da so
bili prvi v vojni in prvi v največ-
jih nevarnostih.

Zalostno je, ker si niso z vso svo-
jo hrabrostjo in vsem svojim pri-
zadevanjem priborili niti kosa kru-
ha, ko so izbrabili vse svoje moči
drugim v prid, — sami lakote uni-
rati.

Toda kaj bo šele! —
Niti zdaj, ko jih vlada krvavo
potrebuje, jim ne da jesti. Ako
zdaj ne, kaj bo potem, ko jih ne
bo več potrebovala?

Od nas je odvisno njihovo življe-
nje in njihova smrt.

Pripravljamo se na splošno ak-
cijo, ki bo morala biti uspešna, sa-
mo če hočemo, da bo.

25. julija naj se pobira po vseh
slovenskih naselbinah, društva naj
priredijo ta dan v ta namen veseli-
ce, slovenski duhovniki naj ozna-
čijo da pobirajo po slovenskih cer-
kvah, časopise naj apelirajo na svo-
je naročnike, itd.

Venem samem dnevu se lahko
nabere par lepih tisočakov. Groša
ali desetice ne bo nobeden pogre-
šal, našim trpečim bratom bo na
veliko pomagano.

Nabrane svote naj ostanejo do
konca vojne v rokah nabiralec-
ev, ki so jih pooblastile posamezne
naselbine ali skupna društva. —
Ko bo končana vojna, se bomo pa
že dogovorili, kam naj se pošlje
denar, da bo v resnici kaj zalegal.

Prepričani smo, da bo našel ta
naš poziv odmev povsod, kjer pre-
bivajo Slovenci in da bo šel vsak
posameznik z navdušenjem na de-
lo, ki bo za nas častno, za naše tr-
peče brate pa izvanredno velike
koristi.

Zopet Mehika!

Naročilo predsednika Wilsona,
da se naj mobilizira vse polke
državne milice, je napravilo v Zdu-
ženih državah veliko razburjenje,
še večje pa najbrže v Mehiki.

Kako je pa pravzaprav do te
kritične situacije prišlo?

Meseca marca je zloglasni ban-
dit Villa napadel ameriško obmej-
no mesto Columbus, N. Mex.

Napadel ga ni, ker je to že dalj
časa nameraval, ker je mogoče so-
vražil Amerikance, ker mu je to
naročilo njegovo banditsko sreč-
ali ker se mu, je zdelo potrebno,
češ, da je to v njegovem lastnem
interesu.

On je ta nepostavni čin vprizoril
po naročilu neklih Amerikan-
cev, ameriških "državljanov", ki
so hoteli, da bi se Zdužene drža-
ve zapletle v boj z Mehiko, namreč
z mehiško "de facto" vlado.

Plačali so Villi bogve koliko zla-
tega denarja, ga preskrbeli z vsem
potrebim orožjem itd.

Villa je storil, kar so hoteli, sa-
mo da je zopet poskusil svojo
praktiko.

Da je bil Villa res podkupljen
in najet od ameriških kapitali-
stov, je znana stvar, ki je bila že
stokrat dokazana in je bilo o tem
tudi v našem listu; torej ni potre-
ba, da bi vse še enkrat navajali.

Torej Villa je napadel Colum-
bus in umoril sedem ali devet A-
merikancev.

Vlada Združenih držav je v ti-
stem razburjenju takoj odredila,
da se pošlje za banditi kazensko
ekspedicijo.

Takoj tisto minuto ali tisto uro
seveda ni bilo mogoče, toda lahko
mogoče bi bilo naslednji dan.

Toda pretekli so trije, štirje
dnevi, da so prekoračili ameriški
vojaki, pod vodstvom generala
Pershinga, mehiško mejo in se po-
mikali proti smeri, katero so jim
pokazali mehiški prebivalci, da je
tja bežal Villa s svojimi privr-
ženci.

Villa je bil že bogve kje v go-
rovju, ameriški vojaki so ga pa
iskali in morali prestati velike ne-
varnosti od strani mehiškega ci-
vilnega prebivalstva, kakor tudi
od strani pravih mehiških voja-
kov.

Očividno je bilo, da Ville ne bo
dobil. Villa je že parkrat u-
mril, potem se je čulo o njem, da
je še zdrav in nazadnje se je po-
ročalo, da je ranjen in se zdravi.

To je bila zadnja vest o Villi.

Bandit je že gotovo tako na
varnem, da mu cela ameriška ar-
mada ne more do živga.

Pershingova ekspedicija je o-
stala v Mehiki, vtaborila se je v
mehičkem ozemlju, kljub temu, da
je bilo vsakemu jasno, da Ville ne
bodo dobili; še koga drugega ne
bi, ako bi ga pričeli zasledovati
še štiri dni potem, ko je pobeg-
nil.

Vsakemu se je že zdelo brezni-
selno, ako bodo Pershingove čete
še en dan ostale v Mehiki.

Gotovo tudi vladi v Washing-
tonu, toda čet ni mogla odpokli-
cati, ker to bi bila zanjo velika
diplomatična blamaža.

Čete so bile v Mehiki en mesec,
dva, tri itd. ter — skoro bi rekli
— čakale, da bo prišel Villa k
njim in se jim ponudil, da ga uja-
mejo.

Tudi mehiškemu ljudstvu se je
pričelo že neumno zdeti, ravno
tako mehiški vladi in predsedniku
Carranza.

Carranza je poslal vladi v Wash-
ingtonu noto, v kateri je izrazil
željo, da bi se mu pojasnilo, kak-
pomen in namen imajo Pershing-
ove čete v Mehiki ter obenem pri-
pomnil, da bi mu bilo zelo ljub-
bo, da bi se jih odpoklicalo, ker niso
za Mehiko nikak blagoslov, kajti
ljudstvo misli, da imajo še kak
drug namen kot samo vjeti Villu.

Ameriška vlada seveda ni bila
pri volji čet odpoklicati iz vzro-
ka, ki smo ga že gori navedli, in
je predlagala, da bi se spustili
obe vladi v nekako kompromisno
posvetovanje.

Carranza je bil zadovoljen.
Kmalu nato so se sestali na meji:
dva ameriška generala, Scott in
Fumston, ter mehiški vojni mini-
ster Obregon.

Obregon je skrajša popolnoma
opravičeno zahteval, da Združene
države odpokliče svoje čete.

Ameriška zastopnika sta temu
nasprotovala in končno so se vsi
trije toliko sporazumeli, da bodo
ameriške čete še tako dolgo ostale
v mehiškem ozemlju, dokler ne
bo imela Carranzova vlada popoln-
o oblast nad mehiško situacijo
in dokler ne bodo ameriška ob-
mejna varna pred napadi bandi-
tov.

Obregon je svojo obljubo držal,
oziroma je vsaj poskušal izpolniti,
kar je obljubil. V severno Mehi-
ko je poslal okoli trideset tisoč
vojakov in razpostavil močne
straže v neposredni bližini ameri-
ške meje.

Vse naenkrat ni bilo mogoče za-
varovati in prigodilo se je zopet
par napadov in umorjen je bil še
en Amerikanev.

Zopet razburjenje; gotovo časo-
pisje se je zgražalo nad celo Mehi-
ko in pozivalo vlado, da napravi
temu konec, namreč z resno voj-
no. Vlada v Washingtonu je do-
bila s temi ponovljenimi napadi
dobro podlago, na katero je lahko
polagala svoj sklep, da bodo nje-
ne čete ostale v Mehiki.

Med mehiškim ljudstvom je z
vsakim dnem nastajala večja in
večja nezadovoljnost. V Parullu
so napadli ameriški konzulat s ka-
menjem; v drugih krajih so pri-
čeli ameriške državljane, ki se na-
hajajo v Mehiki, grdo in postrani
gledati.

Carranzova vlada je videla, da
je ta nezadovoljnost in nemir
med narodom vsled ameriške eks-
pedicije.

Carranza je poslal v Washing-
tonu drugo noto, v kateri je zaht-
eval pojasnila glede ameriških čet
v njegovem ozemlju in tudi zaht-
eval, da se čete v najkrajšem
času odpokliče. Priponil pa je
tudi, da to ni njegova zadnja be-
seda, temveč, da je on in njegova
vlada pripravljena poslušati even-
tualne pomeniske Združenih držav.

Nihče ne more reči, da ni bil
Carranza do tega opravičen.

Vzemimo sledeči primer:

Recimo, da bi član vaše druž-
ne, n. pr. hlapce, vdrl v hišo va-
šega sosedu ter napravil kako več-
jo škodo, nakar bi pribežal v vašo
hišo in se poskušal skriti. Vaš so-
sed bi pridrl za njim in ga posku-
šal vjeti; vi bi gotovo ne imeli nič
zoper to. Hlapec bi pa medtem —
recimo — umrl ali pa iz hiše po-
begnil, toda vaš so sed bi še vedno
rogovili po vaši hiši in stikal oko-
li. Ali bi mu to dovolili? Brez-
dvomno bi postali nevoljni in bi
zahtevali, da se pobere iz vašega
doma. Ako se ne bi oziral na vaše
zahteve, bi gotovo pričeli na kak
drug način doseči, da bi se nelju-
bega sosedu iznebili ter obenem
tudi pazili na njegovo gibanje in
kretanje.

V tem položaju se danes nahaja
Carranzova vlada.

Ali ne?

Carranza je bil opravičen, da je
zahteval od ameriške vlade, da bi
odpoklicala Pershinga.

Predsednik Wilson je, še pred-
no je dal odgovor na mehiško no-
to, odredil, da se mobilizira vso
milico in jo odpošlje na mejo. To
je storil gotovo zagledal, ker je
bil že pripravljen oster odgovor,
ki lahko povzroči sovražnosti med
Mehiko in Združenimi državami.

Ta korak Wilsonove vlade je
obsojanja vreden in najbrže bo to
črna točka njegove administra-
cije.

Washingtonska vlada je dobro
vedela, da bi se lahko vsaka ne-
varnost odstranila, ako bi odpok-
licala čete.

Odgovor, katerega je Washing-
tonska vlada poslala Carranza na
njegovo drugo noto, katere glav-
ne poteze smo gori omenili, je ta-
korekoč vojno izzivajočega zna-
čaja.

Vse zahteve, ki so bile povsem
opravičene, je predsednik Wilson
zavrnil in odgovor je nekak ulti-
matum, ki vsebuje mogočnost, da
pride do vojne, kajti Carranzova
vlada in mehiško ljudstvo ne bo
zadovoljno žnjim.

Mehičko ljudstvo, kateremu je
vojna skoro nekaj sport, bo za-
tevalo vojno in Carranza jo bo
moral napovedati rad ali nerad.

Priti zna do vojne, ki ne bo
imela nobenega posebnega vzroka.

Nekateri pravijo, da je že skraj-
ni čas, da se napravi mir v Mehi-
ki; pravijo, da mora Amerika to
storiti iz človekoljubnosti do me-
hiškega naroda.

Res je, toda to bi se lahko dru-
gače naredilo.

Naznanilo.

Vsem našim rojakom sporočamo, da smo se preselili iz doseda-
njega mesta v mesto Detroit, Mich.; v eno najmodernejših in najbolj
cvetočih mest cele Amerike. Detroit je napredno mesto — indus-
trijalno in v zdravstvenem oziru daleč posvetu poznano. Zato trdno u-
pamo, da bomo iz tega mesta še bolj pomagali z našimi zaslovelimi
zdravili rojakom po Ameriki kakor dosedaj.

Dosedanji uspehi naših zdravil so slehernemu dokazali svojo
dragoceno vrednost v vsakovrstnih slučajih bolezni. Ozdraveli so
rojaki v takih slučajih, kjer že niso več upali na pomoč. Kjer so po-
kušali vse mogoče stvari brez uspeha, tam so naša zdravila storila
čudežna dela — popolna ozdravljenja! Zato v tem slučaju zopet po-
vdarjamo: Ako bolestate in iščete pomoči, potem se obrnite do naših
zdravil. Čudili se boste njih veliki koristi. Zdravila za vse bolezni za
moške in ženske. Pazite na naš novi naslov in naslovite vsa pisma na:

J. F. DOLENC,

18 Beard Ave., West, Detroit, Mich.

Dopisi.

Lanes Mills, Pa. — Iz našega
pečlarskega Lanes Millsa ni bilo
že dolgo časa nobenega glasu v
javnosti. Da ne bo kdo mislil, da
smo našo častito boljso polovico
— peč — pustili na cedilu sedaj,
ko puhti od sebe grozno vročino,
in jo odkurili v druge kraje, služi
naj ta dopis v dokaz, da temu ni
tako. Tukaj smo še vedno trije
Slovenci, ki smo pa začeli držati
kisle obraze. Obupali smo nad
vsem, kar imajo nekateri za srečo.
Slovenskega dekleta ne vidimo in
če bomo še dolgo v tem kraju, bo-
mo sploh pozabili, da so na svetu
tudi dekleta. Vidimo le kako ob-
pali hodečo baburo, ali pa kako
debelo italijansko marozzo, ki se ji
mora človek, ako jo sreča, unak-
niti najmanj par čevljev s pota,
sicer bi butnil v njen preobilni
stas. — Glede delavskih razmer se
tudi ne morem pohvaliti. Delamo
le malo, ker več nam ne pustijo
vremenski bogovi. V svojih zalo-
gah imajo letos velikanske mno-
žine dežja, katerega pošiljajo
vsaki dan nam nesrečnim zemlja-
nom. Torej z zaslužkom ni kaj
prida. Gozdarji smo pač revčki!
Pozimi smo bili premuženi kot
volkovi v Sibiriji, sedaj smo pa
mokri vsaki dan, enkrat od dežja,
drugič od znoja. Moramo se usmi-
liti celo čušam v vica, ako so res
kje. Pa jaz mislim, da drugih "duš
v vica" ni nikjer drugod, ampak
duše smo gozdarji, vice so pa ame-
riški gozdovi. Kdor bi torej rad
videl vice, ta naj si ogleda gozdo-
ve. A paziti bi moral, da bi ne ob-
tičal v robidovju ali pa v močvirju.
In če bi slučajno prišel skupaj
s kakšno "dušo", ki se "pokori"
pri kakem greštem javorju, naj
ji ne pozabi darovati kaj za odpu-
stek. Odpustki, ki so v tem času
najbolj koristni tem "dušam", so
priporočljivi ene vrste, in sicer:
steklenica mrzlega piva. S tem od-
pustkom se jih zelo potolaže in
strašnem trpljenju. Saj druge to-
lažbe nimajo od nikoder. Sodijo
celo, da jih je Bog zapustil in da
se je podal v najskrajnejši kot v
svojem kraljestvu, kjer študira in
študira, kaj bi ukrenil z evropski-
mi kronanimi bučami, ki so pomo-
rile že toliko nedolžnih ljudi, na-
pravile toliko bede in gorja. Vse
drugo da je Bog pustil v nemar.
Torej ne čudite se, ljudje božji,
da imamo vsaki dan dež in če je
še marsikaj drugega popolnoma
narobe. — Poudrav vsem čita-
teljem in čitateljicam tega lista.

Josip Stefančič, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Anton Cvetkovič, 440 Union St., Brooklyn, N. Y.
Viktor Volk, 68 Maujer St., Brooklyn, N. Y.

Nadsorni odbor:
Josip Pogachnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Anton Cvetkovič, 440 Union St., Brooklyn, N. Y.
Viktor Volk, 68 Maujer St., Brooklyn, N. Y.

Društveni sodnik:
Dr. Henry U. Robinson, 69 W. 7th St., New York, N. Y.

Redne društvene seje se vrše vsako ČETIRTO SOBOTO v mesecu v dru-
štveni dvorani "BEETHOVEN-HALL", 210 E. 5th St. blizu 2 Ave. v New
Yorku, N. Y. in se prične točno ob 8 uri zvečer.

**Slovensko samostojno bolniško podporno društvo
za Greater New York in okolico. Ink.**

Predsednik: Anton Plevel, 410 E. 5. St., New York.
Podpredsednik: Ignac Zajc, 1497 De Kalb Ave., Brooklyn, N. Y.
Tajnik: Vinko Zevnik, 29 Gamma Place, Glendale, N. Y.
Blagajnik: Ivan Maček, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y.
Zapisnikar: Ivan Gerjovich, 442 Union St., Brooklyn, N. Y.

Nadsorni odbor:
Josip Pogachnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Anton Cvetkovič, 440 Union St., Brooklyn, N. Y.
Viktor Volk, 68 Maujer St., Brooklyn, N. Y.

Društveni sodnik:
Dr. Henry U. Robinson, 69 W. 7th St., New York, N. Y.

Redne društvene seje se vrše vsako ČETIRTO SOBOTO v mesecu v dru-
štveni dvorani "BEETHOVEN-HALL", 210 E. 5th St. blizu 2 Ave. v New
Yorku, N. Y. in se prične točno ob 8 uri zvečer.

**SLOVENSKI HOTEL
UNIJSKA BARA****Frank Cvetič, lastnik**

5104 BUTLER ST., PITTSBURGH, PA.

Najboljše, vedno sveže pivo, fine unijske smodke, impor-
tirano in domače žganje. Čiste postelje, dobra domača ku-
hinja. Vsakovrstni časopisi vedno na razpolago.

Naše geslo: "Dobra postrežba, nizke cene".

Frank Petkovšek

Javni notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.PRODAJA fina vina, izvrstne smotke,
patentirana zdravila.PRODAJA vožne ilstke vseh prekomor-
skih črt.POŠILJA denar v stari kraj sanceljivo in
pošteno.UPRAVLJA vse v notarski posel spada-
joča dela.

6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND.

"KRACKERJEV" BRINJEVEC

je najstarejše in od
zdravnikov pripoznano
kot najboljšo sredstvo
proti notranjim boleznim.

Cena za "BRINJEVEC" je: 8 steklenic \$ 8.50
12 steklenic 12.00

V ZALOGI IMAMO
tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOV-
KA kuhana v naši lastni destilaciji.

Naše cene so sledeče:

Tropinjevec per gal. \$2.25, \$2.50, \$2.75 in \$3.00
Slivovitz per gal. \$2.75—\$3.00
Tropinjevec zaboj \$ 9.00
Slivovitz zaboj \$13.00
"66" Rye Whiskey 5 let star, zaboj \$11.00

Rudeča Ohio vina per gal. 55c., 60c., 65c.,
Catawba in Delaware per gal. 75c.—80c.

Za 5 in 10 gal. posoda računamo \$1.00, za
25 gal. \$2.00, za večja naročila je sod zastoj.
Naročilo naj se priloži denar ali Money Order
in natančni naslov. Za pristnost plašče jamčimo.

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND.

**MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA****VSakovrstne TISKOVINE**

IZVRŠUJE PO NIZKIH

CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V

DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBENOST 50:

DRUŠTVENA PRAVILA,

OKROŽNICE — PAMFLETE,

CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

62 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kratka zgodovina naše nove domovine.

STROŠKI DRŽAVLJANSKE VOJNE.

Ko so bili sproženi prvi strelji na trdnjavo Sumter so imele Združene države \$90,000,000 dolga; letnega dohodka je bilo v onih časih povprečno \$41,000,000. Stroški vojne so imele pa okoli \$66,000,000.

Z izbruhom vojne so se povečali tudi stroški in treba je bilo kje poiskati denarja.

Z ozirom na to se je kongres julija 1861 sestel in se posvetil glede finančnega vprašanja.

Ustava je kongresu dovoljevala, da je nastavlja nove davke.

To je tudi storil; povišal je pristojbine na importirano blago in je naložil za dvajset milijonov direktnih taks; namreč vsak, ki je imel več kot \$800 dohodkov, je moral dati državi tri odstotke. Dohodki so bili vsled tega mnogo večji, vendar stroškov niso nikakor pokrivali. Zategadelj so naložili davke še na alkohol, tobak, službe, obrti itd. Sčasoma so pričeli obdavčevati še različno hrano itd.; tako, da so prišli časi, da je bila malone vsaka stvar obdavčena. Od leta 1862 do 1865 je imela vlada vsako leto \$780,000,000 dohodkov.

Dalje so razpisali tudi vojno posopilo, ki jim je tudi veliko prisnelo.

Od 1. julija 1861 do 31. avgusta 1865 so imele Združene države največ dolga. Samo v omenjenem času so ljudje podpisali za en biljon 109,000,000 dolarjev vojne ga posopila.

Poleg tega je pa vlada izdala za več kot za pol biljona bankovcev, vsled česar je izgubil malone ves kovani denar s prometa. Ljudje potem tudi niso imeli potrebnega drobiža in so plačevali različne malenkosti s poštnimi znamkami ali pa s kakimi drugimi vrednostmi.

Kot je rečeno za časa državljan- skih vojne so imele Združene države največ dolga. Dne 31. avgusta 1865 ga je bilo \$2,845,000,000.

Stroški so bili pa velikanski, ki vsakim dnem večji. Treba je bilo financirati vojsko, treba je bilo plačevati obresti za ogromen dolg, dalje je bilo treba plačevati penzije v vojni poškodovanim vojakom, vdovam itd. Od 1. julija 1861 do 30. junija 1879 so dosegli stroški vlade Združenih držav 6 biljono 190,000,000 dolarjev.

Med tem ko je divjala vojna, je Lincoln izdal dvanajst pozivov za prostovoljce, da bi služili od sto dni do tri leta.

Prvi poziv je bil, kot smo že omenili 15. aprila 1861, ko se je odzvalo 75,000 mož. Na poznejše pozive, zadnji je bil v decembru 1864, se jih je odzvalo še skoro tri milijone, izmed katerih je bilo ubitih v bitkah 67,000, na ranah jih je umrlo 43,000, na različnih boleznih pa 230,000. Toraj za Unijo je dalo življenje okoli 360,000 mož.

Militarizem.

Če je še kaj manjkalo, da se razdre lepe sanje o razoroženju po sedanjih vojni, so to storili dalekosežni militaristični načerti, katere hoče uveljavljati sedanja administracija, ki je obljubila, da bo delala z vsemi silami proti temu, da bi se izpremenilo Združene države v oboroženo vojaško taborišče. Pri tem je velike važnosti pomnožitev vojne mornarice kakor tudi ustvarjanje stalne armade poleg milice, ki nam daje gotovost, da se bo militarizem uveljavil tudi v Združene države.

Kot že vemo čitatelji, je zbornica nedavno sprejela novo predlogo za povečanje armade, ki naj bi obstojala iz samih prostovoljcev.

Da se bo moglo to novo predlogo, ki je postala postava, izvršiti, bodo imele Združene države veliko sitnosti in težav.

Pred to predlogo je bila sprejeta neka druga, ki je določala, da se poveča armada za 20,000 mož.

Takoj so odprli več tisoč uradov za rekrutiranje, toda dodanes s odobili šele okoli 8,000 ali 9,000 rekrutov.

Zdaj ko je bila sprejeta najnovejša predloga za 163,000 mož, bo treba še kakih 50,000 rekrutov; poleg tega pa ta najnovejša postava določa, da se poveča tudi milica na 440,000.

To je pri sedanjih razmerah nekaj popolnoma nemogočega, da bi vojaške oblasti spravile skupaj toliko množino vojakov, če bi jim dale še večjo plačo kot jo imajo zdaj.

Zdaj se navdušuje za kanone, strojne puške in druge take človeštvu koristne stroje telo narod, ki je na najvišji stopinji kulture in ki se smatra za zagovornika človeških pravic in sploh človečanstva.

Ironija! Pravijo, da se morajo zavarovati in pripraviti, ker jim preti velik sovražnik.

Že par stoletij so Združene države izhajale s prostovoljno in majhno stalno armado.

Amerikanci sami sebe postavljajo za vzgled, češ, poglejte nas, že toliko in toliko težavnih problemov smo rešili mirnim potom, vrzite proč orožje in rešite vaše probleme tako kot smo jih mi.

Pri tem se pa sami oborožujejo in povečujejo svojo armado.

Oborožen mir bomo imeli! — pravijo zagovorniki "preparadness".

Gola fraza! Čemu velikanska kontinentalna armada? Zdr. državam se vendar ne treba bati napada na suhem. Seveda, ako ga izžvejo, je drugače.

Združene države potrebujejo večjo mornarico. Pa ne samo veliko število lepih in ogromnih ladij, temveč tudi moštvo, katerega bi se "sovražniki" ne upali napasti in bi ga rešpektirali.

Preje bi bilo treba dovršiti in izpopolniti stvari, ki sicer že eksistirajo, vendar nikakor ne bi odgovarjale v slučaju, da bi se jih moralo rabiti.

Preveč kričanja, premalo — dela!...

Ameriški Nemci in Amerika.

Takoj ob pričetku vojne je izdal predsednik Združenih držav resen poziv na ameriško časopisje in na ameriški narod, naj ostane nevtralen ter tudi ravna v javnem življenju po tem.

Poziv predsednika Wilsona je bil tako čisto primeren, stališče, katero je zavzel, je bilo tako pametno, da je skoro vsak ameriški list obljubil, da bo sledil temu pozivu predsednika.

Poziv predsednika pa je ostal le na papirju in v sramotanju drugih narodov ter poveljevanju dežele, za katero so njih simpatije, so se najbolj "odlikovali" — ameriški Nemci.

Ameriški narod je mešan narod. Sestavlja se iz ljudi, ki so prišli ali sami ali pa njih očetje in dedi iz različnih evropskih dežel in ki imajo povsem naravno simpatijo za narod ali deželo, iz katere so prišli.

Vsled tega je posebno za naš narod neprimerno, da bi zavzel tako posebno strankarsko ali želeče stališče napram kateremu- kolikar narodu, ki se nahaja sedaj v Evropi v vojni.

Če dela posameznik tako, žali s tem čustva svojih soživaljancev, ki so ravno tako dobri in zvesti Amerikanci kot smo mi sami.

Vsakdo v tej deželi, ki ni Indijane, je ali Anglež, Italijan, Slovan ali Nemec po svoji krvi in vsak izmed teh ima svoje naravne simpatije do naroda, iz katerega je bil izšel.

Zaničevanje Amerikancev, kojih pradedi ali oni sami so prišli iz drugih evropskih dežel, je zaničevanje ameriškega državljanstva samega.

V interesu notranjega miru napredka in harmonije med narodom je vsled tega potrebno, da se vsi Amerikanci izogibljajo vsemu, kar bi žalilo čustva njihovih soživaljancev drugega izvora.

Pri tem pa ne pridejo v poštev le ameriški državljanji, temveč vsi, ki živijo na ameriških tleh. Če ni kdo ameriški državljan, nima še vsled tega pravice onečati in sramotiti druge, ki niso slučajno iz njegove države in ki so drugih nazorov.

V tem pogledu so Nemci naravno nesramni. Javno v listih in brošurah zasmehujejo predsednika in zvezno vlado, ker se neče postaviti na stran nemškega cesarja. V svojih lokalnih prizvajah predstavljajo, pri katerih se slavi nemške in avstrijske vladarje, dočim je dežela demokratična ter ne pozna nikakih cesarjev, princ- cev ali slične druge svojati.

Kdor je prišel v Ameriko, je prišel zato, da si služi boljši kruh in da uživa prostosti, katerih ni bil doma deležen.

Zasramovati javne uradnike, ki služijo celemu narodu, je podlo in

GENERAL FUNSTON, KI SKRBI ZA VARNOST AMERIŠKIH MESE NA MEHIŠKI MEJI.

posebno v slučaju, če nima dotični niti državljanstvih listin ter je tujec, katerega se je prijazno sprejelo ter mu dalo možnost, da si ustvari primerni obstoj.

Vojne sile treh držav.

Mirovno stanje japonske armade znaša približno 280,000 mož; pričetkom vojne so poklicali pod orožje sedem letnikov, to je približno 850,000 mož. Pozneje so vpoklicali še več letnikov; zdaj ima Japonska na razpolago okrog 1,100,000 mož, torej mnogo več kakor za časa japonsko-ruske vojne. Japonci so eden najbolj imperialističnih narodov in njih oko jim najbolj uhaja na Kitajsko. Taki armadi se Kitajska ne more upirati. Njene vojaške sile vsekakor niso velike. Reorganizacija armade še ni bogve kako napredovala. Vrh tega so jo vodili predvsem japonski oficirji, ki so si kljub nasprotstev s Kitajci znali pridobiti veliko število pristavev. Vojna sila kitajske armade znaša morda kakih 500,000 mož, pri čemer seveda niso vračunane po starem načinu oborožene in izvežbane čete.

Znatna japonska premoč pa ni preračunjena samo na kitajsko armado, temveč je tudi pripravljena za slučaj kakke zunanje intervencije. V tem oziru je treba Japonci danes računati le z Združenimi državami. Edino ta ima danes svobodne roke. Toda vojaške sile Združenih držav niso ravno velike. Vojna moč Združenih držav znaša približno 100,000 mož, milica pa komaj 200,000 mož. Pač pa se upa, da se v slučaju potrebe sestavi iz rezervne milice močna armada prostovoljcev. Seveda pa je istočasno veliko vprašanje, če bi se za prekmorsko ekspedicijo priglasilo ravno dosti prostovoljcev. Brezdvomno bi bilo vezbanje ljudi vsled pomanjkanja oficirjev in podoficirjev jako težavno. Na morju je Unija znatno na boljšem. Ona ima: 12 dreadnoughtov, 13 modernih in 6 starejših linijskih ladij, 16 oklopnih križark, 11 zavarovalnih križark, okoli 60 rusilcev torpedov in 44 podmorskih čolnov. Ravno radi tega, ker je ameriško brodogradništvo jako močno, je najbrže Japonska odredila mobilizacijo svojega brodogradništva. Japonsko brodogradništvo šteje 6 dreadnoughtov, 4 bojne križarke, 2 zelo moderna pred dreadnoughta, 4 zelo močno oklopne križarke, ki prekašajo starejše ameriške linijske ladije, 9 starejših linijskih ladij, 7 starejših oklopnih križark, ki niso dosti slabše od enakih ameriških, 16 zavarovalnih križark, 52 torpednih rusilcev, 16 torpedov in okoli 20 podmorskih čolnov. Zdaj ima gotovo že tudi Japonska veliko večjo mornarico, kajti te številke so vzete iz starih statistik; novih statistik pa zdaj države ne izdajajo. Kar se pa tiče modernega ladijskega materiala, imajo Združene države neznatno premoč le glede artilerije, zato pa so Japonci v drugem oziru na boljšem s svojimi štirimi bojnimi križarkami. Glede starejšega materiala imajo Amerikanci premoč v linijskih ladijah, Japonci pa odločno premoč v o-

klopnih križarkah. Glede torpedov so obe državi približno enako močni. Pomisliti je treba pa, da bi v slučaju nastopa Amerike v vzhodni Aziji zamogli stopiti v akcijo le japonski podmorski čolni, kar je zelo važno. V splošnem imajo torej Amerikanci premoč nad Japonci. Japonci pa so na boljšem vsled odlične bližine lastnih pristanišč, ki bi jim služila za podlago.

V zvezi z veliko premočjo japonske armade izhaja torej iz vsega tega, da zamore Japonska čisto mirno delati na uresničenju svojih načrtov v vzhodni Aziji.

VABILO NA PIKNIK.

ki ga priredi društvo sv. Alojzija št. 31 dne 4. julija

na prostorih Martina Blažetiča na Margaret v bližini Straha. Iz Pittsburga se vzame Ardmor karo do Braddock Road. Tempotom uljudno vabimo vse tukajšnje Slovence in Slovenke, da nas omenjeni dan polnoštevilno obiščejo.

Za dobro pijačo in fini prigrizek bo skrbel odbor.

Vstopnina za moške \$1.00, dame so vstopnine proste.

Članom omenjenega društva pa naznanjam, da bo vsakdo moral plačati \$1.00 v društveno blagajno, čeprav se ne bo udeležil piknika, ker čisti dobiček je namenjen za društveno blagajno.

Na veselo svidenje 4. julija! Martin Hudale, tajnik. (22-24-6)

IŠČE SE

gozdarje za stalno delo. Dobra plača. Gozd je lep. Vprašajte pri: Meneghini, Swallow Fork, Crestmont, N. C.

POMAGAL SVOJI BOTRI.

H. H. von Schlicku, tovarnarju Bolgarskega Krvnega Čaja kateri je s stotisoči bolnih v stalni zvezi in danzadnem dobiva na kupe zahvalnih dopisov od onih, katerim je Bolgarski Krvni Čaj povrnil zdravje, je rojak Ivan Sedlak, 1 Prospect Row, Newark, N. J. pisal sledeči list:

"Pislište mi čimprej še eno skatljjo Bolgarskega Krvnega Čaja, ker je ta moji botri, katere več let ni imela nobenega teka, zopet istega povrnil.

"Jaz priporočam to zdravilo proti vsaki bolezni, ker sem se o njegovem izvanrednem učinku sam prepričal."

Eho veliko škataljjo Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja za pet mesecev, pošljemo za en dolar kamorkoli:

Slovensko katoliško

podp. društvo

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUBACH, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEK, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČVAR, R. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisli naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:	Revolucija na Portugalskem —20
Rajski glasovi, elegantni vez s zapono —70	Srečolovec —20
Rajski Glasovi, v usnje vez. \$1.20	Strelec —20
Rajski Glasovi, v platno vez. —45	Sv. Notburga —20
	Titanik —30
	Trojka, povest —50
POUČNE KNJIGE:	Turki pred Dunajem —35
Abececdnik nemški —25	Vojna na Balkanu, 13. svez. \$1.85
Ahnov nemško-angleški tolmač, vezan —50	Zgodovina e. in k. pešpolka št. 17 s slikami —50
Berilo prvo, vezano —30	Zgodba o povišanju —30
Berilo drugo, vezano —40	Zgodovina slov. naroda 5. zvezek —40
Cerkvena zgodovina —70	Zlate jagode, ves. —30
Hitri računar —40	Življenja trnjeva pot —50
Pesmarica, nagrobnice Poljedelstvo —50	Življenje na svetr. dvoru ali Smrt cesarjevega Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) —70
Popolni nauk o čebelarstvu, vezan —1.00	
Postrežba bolnikom —20	SPILMANOVE POVESTI:
Sadjejeva v pogovorih Sloveno-angleški in angl. slov. slovar —1.50	1. sv. Ljubite svoje sovražnike —20
Slov. angl. in angl. slov. slovar —50	2. sv. Maron, krščanaki —20
Trtna uš in trtoreja —40	4. sv. Praški judek —20
Umna živinoreja —50	6. sv. Arumagan, sin indijskega kneza —20
Umni kmetovalci —50	11. sv. Rdeča in bela vrtnica —30
Veliki slovensko-angleški tolmač —2.00	12. sv. Priisega buronskega glavarja —30
Voščilni listi —25	15. sv. Angelj sušnjev —30
Zgodba sv. pisma —60	
ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:	KAZULEDNICE:
Božični darovi —15	Newyorške e svetlicami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne, komad po —30
Don Kižot —20	Z slikami mesta New Yorka po —30
Erasmus Predjamski —20	Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —30
Fabiola —35	
Gočevski katekizem —25	ZEMLJEVIDI:
Hedvika —25	Združenih držav mali —10
Hildegarda —25	veliki —25
Hirlanda —25	Balkanskih držav —15
Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po —20	Evrope, vezan —50
Ilustrovani vodnik po Gojenjsem —20	Vojna astenska mapa —1.50
Izanami, mala Japonka —20	Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —20
Jaromil —20	Avstro-Ogrske mali —10
Jeruzalemski romar —45	veliki vesan —50
Knes črni Jurij —25	Celi svet —20
Krvna osveta —20	
Leban, 100 beril —20	Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet —1.50
Malomestne tradicije —25	
Menja, 1. in 2. zvezek —80	
Mlinarjev Janes —45	
Na jutrovm —30	
Na različnih potih —20	
Nedolžnost preganjana in povelšana —20	
O jetiki —15	
Odvetniški tarifa —30	
Pavliha —25	
Pod Turškim Jarmom —25	
Pregovori, prilike, reki —25	
OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštne nakamiet, ali poštne znamkah. Poština je vsi reči enaka.	
"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDruženih državah. — NAROČITE SE NA NJI	

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, št. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, št. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

se smehljalo nagajivo in v vse- lem pričakovanju.

Tupatam se odpre hipoma plam- teče oko kje ob popotniku — ma- lo korakov od ceste strani ali pa kje tam preko gozda, na hribu kje onkraj doline. Strmi venomer in mirno v zapoznelega jezdeca, ka- kor bi ga pričakovalo, ga vabilo in klicalo k sebi: luč v kmetiški hiši je.

A jezdiš mimo, speš dalje, ne meniš se, da te pričakuje, vabi in prosi:

— Vstopi in počij!

Spe znano pot in misliš: a da- leč blodiš te misli, daleč od te poti, ki jezdiš po njej. Ničesar ni ob tebi, zabliš na vse ob sebi, — zabliš še na samega sebe. Je ti, kakor bi plaval v polnu po nes- končnosti vseмирski, lahak in prost kakor angel nebeki. Plavaš prijetno in prosto in nalahko da- lje, vedno dalje, k nekemu lepe- mu cilju, ki si želi k njemu tvo- je srce in tvoje hrepenenje, ki hite k njemu lahkokrile misli...

— Nela!

V srečo se je spočelo nenado- ma, globoko tam doli, kjer so dremali spomini iz nekdanjih dni. In dvigalo se je iz srea, zaki- pelo je navzgor, više in više, ve- liko in mogočno, in nevede in proti volji sem razodel tili noči sanjave svoje misli. Komaj sem izgovoril in že sem se zdrnil, ka- kor izdal skrivnost, ki bi naj počivala na veke v grobu moje- ga srea. Lahkomično sem jo iz- dal... kobilica je privzdignila u- šesa in je poslušala radovedno na drevju ob poti se je zganilo zatrepalo in zašušelo.

— Nela!

Ves večer so mi sledili spomi- ni na njo, nevidno sopopotniki se mi bili na samotni poti. V začet- ku sem jih odganjal, se jih bran- nil, a glej, trdovratno so stopal- za menoj, prihajali so bliže in bliže. Jasneje so vstajali pred menoj nekdanji dnevi, spomi- ni na njo so seme oklepali z moči mi rokami.

Treba se jih bo otrešiti s site osorno — a glej, ne odstopijo, ne zbeže, ne puste me. Silijo v srec in v dušo in polnijo vse kotičke in se urede udobno, povsaj se domače, prav kakor stari znanci.

— Nela!

Dolgo je že nisem videl. Lep- tih večer je bil, ko sem jo videl zadnjokrat. Sonce je padalo v zaton, viselo je nizko nad gora- mi, kakor bi se zadelo ob padu na ostre čeri gorovja in bi se na- sadilo, in ne more pasti v globo- čino. Da, resnično, nasadilo se je in se je ranilo ob tem, in glej, iz- rane vre kri in se razliva v mo- gočnih vrelotokih po vsem stvar- stvu, preplavlja jezero od brega do brega, v širini in dolžini, in se zliva z modrino vodovja v ču- dežne barvne akorde.

Ob tistem krasnem večeru, ko je krvavelo sonce iz velike rane in je molčala in se čudila drliti vsa priroda — ob tistem čudovi- tem večeru sem jo srečal ob je- zeru.

Šla je na izprehod z bratec- Rudijem. Rudi je dobil ravno dan poprej mladega psa. Brigal se je le za njega, za nju se ni menil do- sti.

Počasi sva stopala po obrežju cesti. Zrla ni v me, gledala je dol na jezero in mi je pripovedovala kako ji je potekalo življenje v Krakovu, odkar sva se videli zadnjokrat. Njen govor je bil me- hak in nežen kakor govorica o- troka. Še tiše kakor sicer je go- vorila danes: nemir je zvenel iz njenih besed...

Ali se je bala časa, ali je pričakovala kaj?

Poslušal sem jo s sklonjeno glavo in z nemirno dušo. Bilo mi je težko. Nekaj se mi je budilo v duši, sililo je na dan, v življe- nje. A ni postalo življenje. Bo- lestno je vzdihovalo v srečo in je plakalo in umiralo neizgovorje- no...

Stopal sem ob njej z upognje- no glavo in sem poslušal molče- srebrne njene besede. Včasih sem jo pogledal po strani za kratek trenutek.

Začutila je takoj moj pogled in se je ozrla v me. Povesil sem oči kakor hudodelnik, in bilo mi je težko, kakor bi imel nemirno, ob- remenjeno vest.

Čutil sem in slisal sem: njene besede so nežne, božajoče, nobe- na ne očita ničesar. A srce nje- no ni mirno, ni solčno. Pod na- videz mirno znanostjo se kr- vavi rana izza milih dni, boli še, skli se hudo in pekoče. Ve- del sem jo in varoval sem se skr- bno, da se je nisem dotaknil z nepravilno besedo — doteknil bi se je le nalahko, od daleč, in kri

KOLONEL ED. ST. J. GREELE.

Poveljnik 6. artilerijskega polka v Douglas, Ariz.

bi privrela globoko iz srea, in za- bolelo bi in zasklelo, da bi než- no dete zaihtelo od bolečine, in bi omagalo in se zgrudilo.

Varoval sem se prav skrbno.

— In Vi? In Vaše življenje?

Zbolelo me je v srec, toliko nežne skrbi je zvenelo iz teh be- sed in tako veliko in težko pričakovanje.

— Hvala, komtesa! Moje živ- ljenje? Poteka kakor potok v skriti dolini, enakomerno, neopa- ženo od sveta, pozabljeno.

Postala je in me je pogledala začudena in razočarana. Pričako- vala je pač drugačnega odgovo- ra — besed polnih nekdanje lju- bezni in nekdanjega hrepenenja.

— Vedno enaki, vedno tako sami svoji...

A to ni bilo očitanje; govorila je le s svojimi mislimi, s svojo du- šo. Očitala mi ni ničesar; njene oči so bile polne vdanosti in pol- ne usmiljenja, celo iz bolečnih njenih besed mi je zvenela na- proti oprostitve in odpustitve.

Z vsakdanjim glasom sem ji pripovedoval vsakdanje reči iz za- šasa, kar sva bila daleč drug od drugega. A bilo mi je težko. Za- hotelo se mi je, da bi razkril pred njo svo dušo, da bi razgrnil pred njenimi mehкими očmi vse boga- stvo te duše in bi ji ponudil vse to bogastvo z vznesenimi beseda- mi psalnov in bi zaprosil z drh- tečim kopnenjem visokopesem- skim bogastva njene duše.

Zamislil sem čudovito krasne in smeje besede, da se doteknem z njimi njene srea in njene lju- bezni, ki naj privre zopet na dan kakor nezajeljiv gorski vir.

A ne — bilo bi hudodelstvo — prastaško lopovstvo bi bilo, va- rati redolžno dete in ji govoriti o soncu, ki je zašlo in ne vzi- de nikoli več, slepiti jo s pomladjo, ki je odevetela in ne vzbrsti in ne omladi nikdar spet...

Vse to je bilo nekdanj, a je mi- nulo, što jemimo — ne vrne se nikoli več...

Mračilo se je. Nela in Rudolf sta se morala vrniti. Pri slovesu se je klenila njena roka tesno moje in je ostala v njej nekaj trenutkov. Da je ta nežna roka že utrujena in se hoče odpociti v moji, se mi je zazdelo.

Odšla je tiho, razočarana, tiho sem odhajal tudi jaz...

Kakor sen je bilo najino sre- čanje, kakor žarek, blisk v tem- ni noči. Švigne od izhoda do za- hoda in razsvetli temo, da je za- njim še grozejša... Kakor sen je bilo najino srečanje: šla je mimo kakor misel o topli sreči in je iz- ginila kakor bogastvo in sreča — pravljice...

Tako prihajajo k nam včasih dragi mrtvi, v tihih skrivnostnih nočeh. Priidejo, a komaj jih po- gledamo, jih že ni.

Tega srečanja sem se spomi- njal, ko sem jezdił že proti domu. Kobilica je obstala pred hišo, — zdramil sem se.

— Spet sanjari! Otroci! Vse je končano, vse je šlo mimo. Na mizi me je čakala pošta. — Med drugimi majhno hilasto pi- semce.

Danes smo prišli na jezero. Ostanemo le štirinajst dni. Če bi izvolili priti gor, bi me zelo veselilo. Če mogoče pridite v četrtek popoldne.

Strandvila. Nela.

— Zato nocoj te misli! Čutila so njeno bližino.

V srečo mi je zadrhtelo. Ni bi- la ne radost, ne žalost, bila je ve- lika tesnoba, strah — strah pred njo, pred njeno krasoto, njeno ljubeznijo in strah pred menoj samim.

(Dalje: prihodnjič).

Zemlja, kmetje in dom

v priznani prvi poljedelski državi Amerike v državi Missouri.

Imam še nekaj kosov POCENI, in sedaj je moja za- dnja ponudba, da morete dobiti te zdolej navedene ko- se zemlje za posebno nizko ceno.

Rojak, vabim te, da prideš zdaj pogledat, in ako si videl že kdaj na svetu lepše trtje, ki je bolj zdravo in polno, potem je tvoj, kateri kos si sam izbereš od spo- daj navedenih, in sicer BREZ VSAKEGA CENTA PLAČE.

Našel boš tukaj polje, ki ga ni nikjer na svetu lepše- ga; vrtove, zelenjavo in rože, da se postavimo v vrsto ka- terikoli države v Ameriki. Našel boš vsakovrstno sadje, ki je sploh, kot znano, preobloženo s sadjem.

Našel boš v bujni rasti vse vrste trave in detelje ter tudi vsakovrstno sočivje, kar si ga sploh kdaj jedel. Vi- del boš, da je krompir zrel koncem maja ali pa koncem oktobra, kadar ga pač hočeš saditi. Fižol je sajen dva- krat v letu, ako se pa hočeš pečati z vrtnarstvom, potem lahko tu pridelas 2,500 galonov jagod na akre ali 6,000 galonov kosmulje (goosberry).

Našel boš tudi polne pajne najfinejšega medu in de- želo polno kokoši in jaje. Videl boš, da imajo Slovenci, mali kmetje, od 10 do 20 glav goveje živine.

ČE TE TO ZANIMA IN NE DOBIŠ TEGA V DEŽELI - POTEM JE KATERIKOLI ZDOLEJ OGLAŠENI KOS - TVOJ ZASTONJ.

Našel boš deželo prepreženo z železnicami ter šole, eno do dve milji narazen. Ako te zanima cerkev, našel jo boš katoliško prav v bližini. Našel boš vse, potem se na- meni pečati s katerikoli vrsto kmetijstvom. Trgi so tu- kaj tako dobri kot kjerkoli drugje.

Videl boš, da ni zemlje v Ameriki, kjer se toliko raz- ličnih rastlin z vspehom prideluje, kakor v tukajšnjih krajih.

Pronašel boš, da vedo oni ljudje, ki te dežele nikdar videli niso, povedati o suši in boleznih, prebivalci teh kra-jev pa ne vedo ne o enem ne o drugem. Našel boš tu roja- ke zdrave, kot kjerkoli na svetu. Prepričal se baš, da imamo izvrstno pitno vodo.

Našel boš solidno slovensko naselbino, ki se razvija brez vsakega hrupa in vrisča, kot nikjer drugje v Ame- riki. Našel boš, da vsak Slovenec, ki je že nekaj let tu- kaj, lahko pripravi obed iz svojih pridelkov, da boljšega ne dobiš nikjer.

PRIDI ZDAJ IN POGLEJ KAJ PRIDELUJEMO.

FRANK GRAM, NAYLOR, MO.

POSEBNE PONUDBE SO:

40 akrov ravnine, izsekan gozd, en akre izčiščen, akre \$25.00.

80 akrov ravnine, mala hiša, gozd izsekan, akre \$25. 120 akrov ravnine, mala hišica, 1 akre čist, akre po \$23.00.

200 akrov ravnine, gozd izsekan, akre po \$24.00.

160 akrov ravnine, 70 akrov na kupih posekan, 5 akrov čistih in 40 obsekan in posušeno, akre po \$32.00.

Vso to zemljo čisto in ograjeno vzamem sam v na- jem ter plačam po \$5.00 od akra.

Imam valovite kmetije, deloma čist svet s hišami od \$10.00 do \$30.00 akre.

Vsak kos prodam na mesečne ali letne obroke. Dam deset let časa za izplačati z 5 ali 6% obresti z garancijo, da se svet čisti.

JAZ VSE TE KOSE ČISTIM VSAKEMU IN PRIPRA- VIM ZA GRATI ZA \$7.00 DO \$10.00 PO AKRU.

Vse navedene ponudbe so poleg Slovencev, šol in železnic. Vsak kupec, ki želi saditi, dobi 100 dreves različnega sadja in 500 trt zastonj. Vsak izvežban če- belar dobi 10 panjev čebel pod obvezo da da meni ju- nija polovico medu kot popolno plačo.

FRANK GRAM, Naylor, Mo.

Človek, ki stoji ob grobovih in plaka.

Ksaver Meško.

(Nadaljevanje).

— Laznik!

Ne vstane nihče, nihče ne pri- de?

Da, ne pridejo, ker nisem pro- sil nikogar, nikdar in ničesar, ker sem bil vedno sam sebi do- volj...

Prišli ste sami. Svoja srea ste mi prinesli na rokah naproti in ste me prosili:

— Sprejmi!

In sprejel sem jih in sem vam postal drug in prijatelj. A to vam ni bilo dovolj: hoteli ste več, više ste hoteli in globlje: v moje misli ste hoteli vrniti, prodreti ste ho- teli v velike in mnoge skrivnosti mojega srea.

Zakaj ste mi storili to? Moja duša je močna dovolj, da nosi sa- ma vse svoje velike skrivnosti, — dokler jih sprejme molčeči grob v svojo temo in v svoj mir.

A vi ste jih hoteli poznati. Vi- deli ste od daleč, kako je težko pot mojega življenja. In ne da bi vas prosil, ste prišli prijazni, s sočutnim smehljajem ste pristopili k meni, ki sem stopal samo- ten svojo pot, in ste mi govorili ljubeznivo:

— Pešaš, omaguješ? Dovolj, da te podpremo mi s krepkimi svo- jimi rokami, s sočutno svojo lju- beznijo.

In moji bol ste videli. Tožil vam je nisem, tožil jo le svoje- mu Bogu. A videli ste jo plakati v mojih očeh, na mojih licih ste jo videli drhteti in trpeti, slisali ste jo zveneti iz mojih besed. In prišli ste:

— Žalosten si, potrt? Prišli smo, da te potolažimo... Trpiš? Glej, naj delimo tvoje trpljenje naj ti ga odvzememo polovico!

Prišli ste tako in tako ste se vkradli v moje misli. In v trplje- nje mojega srea ste se vtihotapili in v skrivnosti moje duše. In jaz sem vam odpiral vrata k mojim skrivnostim, ker sem imel neizku- šeno in otroško zaupljivo dušo.

In ko ste izvedeli vse moje taj- nosti in ko ste poznali moje sree do najnižjih globlin, in ko je le- žalo odkrito pred vami prav vse moje trpljenje in vsi skriti vzroki moje boli, me niste podprli bratski in me ne tolažili prijateljski. Ko sem omagoval pod križem, ste me se sunili s trdo roko, udarili ste me s sirovo in neusmiljeno pest- jo, naravnost v lice in v oči ste me udarili, da so se mi vsule sol- ze in me je polila kri...

— Kaj sem vam storil, bratje, da me anjete in me bijete in mi vzete sree, ki vam je zaupalo in vas je ljubilo tako vdano in nese- bično?

A niste se usmili. Tepli ste

silneje in suvali me s sirovo in neusmiljeno roko. In šli ste in ste me izdali in me prodali ka- kor Judež izdajalec svojega pri- jatelja in Gospoda.

Tako ste mi vrnil — in jaz vas nisem prosil ne vašega prijatelj- stva in ne vaše ljubezni. Sami ste prišli in ste se vkradli v moje sr- ce, vtihotapili ste se v mojo bol in v moje trpljenje in v moje skrivnosti in ste me udarili in ste šli in ste me izdali in prodali.

Odpušcam vam...

In ne odpušcam samo — zazli se mi včasih celo, da bi naj ne plakal ob teh grobovih. Kajti do- bro je za človeka, da ima ob poti svojega življenja tudi take gro-bove: z vsakim dnem, ki mu iz- loplje nov tak grob, se pogreza globlje v samega sebe, v svoje sr- ce, v svojo dušo z vsakim dnem ki doživi ob njem novih takih prevar in novih skelečih razoča- ranj, se bliža bolj svojemu Bogu.

A nazdne temu se mi tako ob sanjavih večerih in v tihih nočeh, ko se zamislim v svoji samoti, osu- melosti in zapuščenosti nazaj v življenje in gledam dolgo vrsto onih, ki so mi govorili, da so mi prijatelji in da me ljubijo, a so me udarili v lice in so me izdali in prodali — v takih tihih, sa- motnih nočeh se mi razžalosi sr- ce nechte in nevede, in iz oči mi privre solze proti volji.

Ne plakam nad prevaro samo — doživljam sem jih v življenju že preveč, da bi plakal nad slednjo — plakam pa, da so me varali ravno oni, ki sem jim zaupal naj- bolj in jih ljubil z najiskrenejšo največjo ljubeznijo.

Kakor oplakuje šestnajstletna deva nenadno smrt svoje pre- ljubezni, tako plakam jaz zavoljo vas, ki ste prišli in ste se vkrad- li v moje misli in skrivnosti in ste me sunili, da sem padel na ko- lena pred vami, in ste me udarili s trdo roko in ste šli in ste me iz- dali in prodali kakor Judež izda- jalec svojega prijatelja in Go- spoda.

Bil sem v hribih in sem se vra- čal že v noči.

Jezditi v tihih poletni noči po samotnih potih, sam, le naše mi- sli in naše sanjarije gredo z na- mi — nekaj čudovitega je v tem: kakor bi bral človek odlomek ro- manca, osvetljene zmagičnim svi- tom luninim.

Vse naokoli dremuje, spi, sa- nja: spi noč ob temi, spe lesavi, njive in lehe in dobrave spe — spe hribi in spe doline pod teboj — le bele megle se kuhajo v njih in se dvigajo ob lesih počasi na navzgor kakor v lahkem snu. A te ne dramijo tihega spanja vse- mira, saj so le njegove sanje.

Vse spi in vse molči, le peket konjskih kopit zveni v tiho, dre- majočo noč. Sinje nebo zre s sto- terimi in tisočernimi očmi na svet- nega popotnika in mežika s svet- limi očesci, kakor bi se čudilo ali

Usmiljenka.

Spisal Starogorski.

(Konec.)

"Zapoj nam, guslar, zapoj se enkrat!" je vzklikalo nekaj glasov iz gruč, ki je poslušala slepa-guslarja, pevajočega o vojni in zmagah.

"Zapojem vam. O kraljeviču Marku, o zmagah naših, silnih in slavnihih vam zapojem. O, da bi mogel, kako rad bi bil v vrstah onih, ki se bore za križ čast in svobodo zlato!"

In iz slepih oči stareca-guslarja je zdrknila solza. Nato je jel peti:

Klice Vila v Urvinu planini:
"Vstani, Marko, majke sin edini!"
Tužna plaka majka Jevrosima:
"Domovina vsa je polna dima!"
Grom topov, čuj, zemlja se koleba,
bojni klic razlega se do neba.
Blisk, Turčin je švignil v naše polje,
hoj, li deo mojo naj pokolje!
Vstani, Marko! Duh tvoj iz planine
plani v prsa srbske domovine!
Plani v kri in jo podžgi na slavo,
zaviljaj na vojno z junosti —
krvavo!"

Solnce naj ne vidi, naj ne vidi zvezde,
kdor s teboj na mejdan mi ne grede!
Hoj, naš ponos, dui nekdanjih priča,
duh junaki — Marka kraljeviča,
v boj se jaha silnega Dorata,
bliska s sabljo mu svoboda zlata...
vesela ti Vila, majka Jevrosima,
Srb pred Turkom straha prav nič nima.

Dečice, Gustaje... Črnogoreci
kadar
navalijo, — vzamejo se Skadar;
Srbi: Skopje, Prizren, Baba Eski
Kirkilise pale v silnem treski...
Spo Bolgari v daljo zmagoviti,
kri njih konji gazijo s kopiti:
kamor navalijo, tam krvi potoki,
mro, bežijo turški krvoloki...
Brez moči, preplašeni, brez utehe
Turki bega, več je nima strehe...
Vse na boj! tam v sinji daljini
dalji

naše po časti ponosni kralji!
A pred njimi? Glej ga tam
konjica,

a na konju glej ga — Marka
kraljeviča!

Guslar je pel, poslušalec pa je
gorelo srce. Mimo se je peljal voz.
V njem je sedela mlada dama —
gospodična Marta Bogdanovičeva.
Peljala se je na kolodvor. Vstopila
je k Rdečemu križu kot usmiljenka
in sedaj se odpravlja v Sofijo
in od tam v Svilen, streč srbskim
ranjenecem, zakaj en del srbske
armade je odšel pred Odrin,
Bolgaram na pomoč.

"Gospod zdravnik, ali mu je že
bolje?"

To vprašanje je stavila vsaki-
krat mlada usmiljenka zdravniku,
ko je šel od ranjenega poročnika.

"Bolje, bolje", je odgovoril
vedno zdravnik s tolažilnim glasom.
Pri srečanju mu je bilo hudo, za-
kaj upanja je bilo malo. A nekoga
dne, ko mu je stavila usmiljenka
to vprašanje vnovič, ji je podal
roko in dejal iskreno:

"Gospodična, hvala Bogu!"

Usmiljenka je vzdihnila. V teh
besedah je bilo zanj toliko sreče
in utehe, da so ji na mah orosele
oči. Sklonila se je in poljubila roko
zdravniku z vso hvaležnostjo
ljubečega srea.

Zdravnik pa je dejal presene-
čen:

"Gospodična!... ne govorite...
prosim vas... Rešili ste ga, oh,
kako sem srečna..."

Zdravnik je pa dejal počasi, na-
glašaje vsako besedo:

"Rešil ga nisem jaz, nego vaša
požrtvovalnost, gospodična. Pre-
bdeli ste pri njem skoraj vse noči.
In dasi mi vedel, da ste vi, ker je
bil vedno le nekako v poluzavesti,
je vendarle čutil vašo bližino."

Nato pa je dedal smehljaje:

"Kdo bi si mislil, da se najdeta
tako!"

Usmiljenka je zardela in pove-
sila glavo, zdravnik pa je, še vedno
se smehljaje, pristopil k drugi
postelji, k drugemu bolniku...

Poročnik Velimir Gostimirovič
je bil izven nevarnosti. Rana je
celila, zdravje se vračalo. Ležal je
pa še vedno najraje z napol odprti
oči, kakor da gleda v polu-
snu prijetno in sladko prikazen.

In vsakokrat, ko je odprl oči, je
plul njegov pogled hrepence po
delici vrsti postelj, se ustavljal na
usmiljenkah, ki so pomagale
zdravnikom in stregli bolnikom,
kakor bi iskral med njimi znan o-
braz iz sanj onih noči, ko je še le-

žal poluzavesten, višec med živ-
ljenjem in smrtjo. Zaman! Obra-
za, tistega znanega in sladkega o-
braza ni bilo. In vendar je hrepen-
el po njem, po odsevu tistih mi-
lih sijajnih oči, ki so bdele nad
njim v skrbeh in ljubeče ter mu
pripovedovale o ljubezni. Kje je
sedaj ta obraz, kje te oči in ona
topla, sladka usta?! Sanjal je o
njih, čutil jih je, a sedaj, ko bi
lahko gledal v resnici, kje je se-
daj vse to?! Ali se je motil? Ali
je bila ta vizija le plod možganov,
plod rane? Kdo mu naj to razjas-
ni?!

Vsakokrat, ko se je vzbudil, je
zagledal pri postelji usmiljenko, a
njen obraz mu je bil tuji. Njene
oči so gledale sicer sočutno nanj,
a te oči niso bile take, kakor ji
je gledal v san. Ko je poprej na-
pol bdeč, napol v omotiji vso
noč in malone ves dan gledal tako
znan obraz svoj, katero je ljubil,
kakšno se je sklanjala nad njim, da
mu je srce utripalo v opojni sla-
sti. Kje je ta obraz zagledal sedaj
le redkokdaj. Le v pozni noči je tu-
intam začutil topel diš, sladke na-
poj rožnatih ustnic. Mižaje je gle-
dal znan, mili obraz ljubkega de-
letka, ki ga je pustil v domovini
v Belgradu, ki več ne mara zanj.

In ni si upal spregledati, boječ se,
da mu izginje slika, ni si upal raz-
siriti rok, da bi objel ljubeče bit-
je, boječ se, da poseže po praz-
nem vzdihu. Le njegove ustnice
so šepetale v hrepenceju in slad-
kosti:

"Marta!... Marta!..."

In tedaj se je sladka prikazen
sklonila k njemu. Njeno oko se je
nasmešnilo. Na ustih je začutil
vroč poljub. Razširil je roke ne-
hote, hoteč objeti njo in jo priviti
na srce. Ali prikazen se je unak-
nila in izginila za dolgimi vrstami
postelj.

Odprl je oči.

Luč je motno svetila in v tem
polumraku je videl sence postelj
svojih sotrpinov, in tam, ne daleč
od njegove postelje, je stala usmi-
ljenka in podajala ranjenju vode.

Velimir se je sklonil in njegove
ustnice so zasepetale:

"Marta!"

Usmiljenka se je počasi obrnila
in Velimir je legel nazaj z bole-
stnim, prevaranim izrazom v očeh.

"Kaj želite, gospod poroč-
nik?"

Velimir je zmal z glavo.

"Nič."

"Ali niste klicali?"

Velimir jo je pogledal.

"Vi se zovete Marta?"

"Ne."

"Ste Srbinja?"

"Da."

Velimir je vzdihnil in zamišl-
ter zasepetal:

"Resnica, vi niste Marta, ni-
ste..."

Usmiljenka je gledala nekaj ča-
sa njegovo lice in se smehljala.

Velimir Gostimirovič je vstal.
Rana se mu je do malega zacelila.
Lahko zapusti bolnišnico, da se do
dobrega pozdravi v domači oskrbi.

Vesel je bil poročnik Velimir
Gostimirovič te vesti. Zdravnik,
ki mu je sporočil to, mu je stisnil
roko in dejal:

"Veseli me, da ste prestali tako
rano. Na žrtvenik domovine ste
položili svoje življenje. Glejte! To
življenje se vam vrača in za vašo
požrtvovalnost vas čaka nagra-
da."

Velimir se zahvali raztreseno.
Zdravnik pa nadaljuje:

"Pojdite z menoj v pisarno. Da
ne boste potovali sami, vas bo
spremljala ena izmed usmiljenk.
Srbinja iz Belgrada."

Poročnik je obstal.

"Usmiljenka?"

Zdravnik na to ni odgovoril ni-
česar, nego ga je prijel za roko in
ga peljal s seboj.

Ko sta stopila v pisarno, je po-
ročnik obstal. Zdravnik pa je pri-
maknil stol in dejal:

"Sedite, prosim!... No, kaj
vam je, gospod poročnik?"

A Velimir Gostimirovič je stal
široko odprti oči in gledal
usmiljenko, ki je stala povešenih
oči tam pri mizi, zardevajoča in
tako ljubka. Ni verjel svojim
očem. Zdelo se mu je, da vnovič
gleda pred seboj prikazen in ka-
kor takrat v polusnu, so šepetale
njegove ustnice:

"Marta!... Marta!..."

Zdravnik pa je dejal:

"To je ona usmiljenka, gospod
poročnik, ki vas spremlja domov.
Upam, da se vam pod njenim zra-
vstvom in negovanju ukrepi zdrav-
je, kakor se vam je pod njenim
požrtvovalnim trudom zacelila
rana."

Zdaj šele se je poročnik zganil.
Stopil je naprej, razprostrl roke
in vzkliknil s pol radostnim, pol
plašnim glasom, kakor bi se še

vedno bal, da bi ne bile sanje, kar
vidi in čuje:

"Marta!..."

In ona se mu nasmehe tako
prijetno in milo, da je izginil ves
dvom kakor pena. Za hip nato jo
je držal v svojem naročju in jo
poljubljal. Ni se mu branila. Za-
prla je oči in sloneč na njegovih
prsih, je drhtela sreče in šepetala:

"Imam te zopet, Velimir...
moj Velimir!..."

Tiho je šel zdravnik proti vra-
tom z nasmehom na ustnih in ro-
sinimi očmi ter ju pustil sama.

**Skrb za moralo na bo-
jiščih.**

O seksualnem problemu vojnih
armad so se v sedanjem razbur-
kanem času vrisla že resna poves-
tovanja; kajti tudi to vprašanje
zasluži in v versko-uravnem, in v
zdravstveno-strategičnem oziru
pozornost vodilnih ter zdravstvenih
oblasti. Vojaki, ki preže na
sovražnika v hladnih streliških
jarkih, ki imajo noč in dan smrt
pred očmi in so sploh oddaljeni
od pomekuzenih krajev, večinoma
pač niso izpostavljeni seksual-
nim nevarnostim. Slabše v tem
oziru je za one, ki so pridržani
municijemskimi oddelkom ter kolo-
nam za oskrbo trenu in živeča.
Zlasti če se daj časa mude na
enem in istem kraju.

V čedalje večji dimenziji po-
javljajoče se tozadevne bolezni v
sedanji vojski so zbudile resno
pozornost vodilnih oseb, predvsem
onih organov, ki uvidevajo, da je
večalimanih ogrožena čilost in
vztrajnost vojskujočih se armad,
pa tudi splošno zdravstvo naših
narodov. Ta problem je skušal
razvozlati tudi zadnji zdravniški
shod v mestu Lille. Zbralo se je
okrog 300 sanitetskih zdravni-
kov, ki so pretresali predvsem
zdravstvene razmere v nemških
polkih. Prof. dr. Flesch je raz-
pravljaval ob občeli pozornosti v
resnih besedah, kako bi se dale
preprečiti skrivne bolezni med
vojaštvom. Zanimiva izvajanja
je zaključil s temi-le zahtevami:

1. Moštvo naj se o nevarnostih
pravočasno (ko se sestavljajo čete)
pouče. Pouk naj se okrepi s
primernimi kratkimi spisi (leta-
ki). Izdala jih je družba, ki je
znana pod imenom "Gesellschaft
zur Bekämpfung der Geschlechts-
krankheiten". Berlin W. 64. Wil-
helmstrasse 48.

2. Moštvo se zabrani uživanje
alkoholnih pijač, ki se nadome-
ste s kavo in čajem.

3. V mestih, kjer se vojaštvo
ustavi, naj se skrbi, da dobi mo-
štvo skupna stanovanja; nastani-
tevec po posameznih stanovanjih
se po možnosti zabrani.

4. Stroga zdržnost se zaukaže
za čas vojne kot vestna dolžnost
za vso armado, za moštvo in pred-
stojnike.

5. Ako se ob zdravstveni revizi-
ji izkaže kak slučaj bolezni, se
dotičnik kaznuje.

Te in še nekatere druge nasve-
tovanje naredbe so smatrali zdrav-
niki nemških armad kot nujno
potrebne v industrijskih mestih
Belgije in severne Francije. Po-
veljnik v mestih Roubaix, Tour-
coing in Lille so dali kar narav-
nost nabiti po ulicah posebne
svarilne plakate, ki opozorjajo
na nevarnost takozvanih "esta-
minetov" in ondotnega strežni-
štva. Deloma so dali razne take
lokalne že zapreti ter nadomestiti
z vojaškimi kantinami ter voja-
škimi domovi, ki se v njih naha-
jajo čitalnice, pisalnice in dvorane
za knjo-predstave.

Ilz Kavkaza.

Petrograd, Rusija, 21. junija. —
Poročilo ruskega vojnega urada
glede bojev v Kavkazu se glasi:

Blizu Diavverka so ruske čete po-
bile večji oddelek Turkov, ki so
hoteli iti na pomoč drugim tur-
skim četam.

V bližini Mosula je bilo več bo-
jev, v katerih so imeli Turki veli-
ke izgube.

Carigrad, Turčija, 21. junija. —
Turška admiraliteta je izdala po-
ročilo, katero se glasi, da je polo-
žaj v Kavkazu malone neizpreme-
njen.

Argentina upa, da ne bo prišlo do
vojne s Mehiko.

Buenos Aires, Argentina, 21. ju-
nija. — Vsi krogi zelo napeto pri-
čakujejo, kako se bo razvijala se-
danja kritična situacija, ki obsto-
ja med Mehiko in Združenimi dr-
žavami. V vseh krogih pa izražajo
upanje, da ne bo prišlo do vojne.

Starostno razmerje prebi- valstva v Avstriji.

Iz zadnjega pregleda, ki ima
za podlago zadnje ljudsko štetje,
je posebno zanimiv statistični
pregled razmerja naraščanja pre-
bivalstva Avstrije.

Od 10.000 prebivalcev Avstrije
dne 31. decembra 1910 odpade na
starostno stopnjo do 19. leta 4448.

Od 20. do 39. leta 2856, od 40. do
59. leta 1867 ter 60. leta in preko
829. Od vsakih 100 oseb skupne-
ga prebivalstva ni bilo še zmožnih
za pridobivanje, to je starih od
13. let: 32,69 odstotkov; zmožnih
za pridobivanje, to je starih od
14. do 59. leta: 59,02%, in vsta-
rosti, ko izginja zmožnost za pri-
dobivanje, to je starih 60 in več
let: 8,29%. V dobi splošne šolske
dolžnosti je bilo od vsakih 100
oseb 17,99, v črnovojniško-obvez-
ni starosti od vsakih 100 navzočih
moških oseb 33,63. Od vsakih 100
oseb v starosti, zmožnih za ženi-
tev, je bilo, in sicer moškega spo-
la, oženjenih 52,5, 4,3 vdovec, žen-
skega spola oženjenih 50,4, vdo-
velih 12,0. Med vsakimi 100 žen-
skimi osebami v starosti, zmožni
za moštve, je iznašel delež omo-
ženih: v alpskih deželah 44,5, v
kraških deželah 50,9, v sudetskih
deželah 51,6 in v karpatskih de-
želah 54,5.

Iz sestavljenega pregleda, ki
mu je pridejalo tudi risba, izha-
ja, da je v višji starosti pogostejše
nezanje čitanja in pisanja, kar
je predloženo ločeno po občeval-
nem jeziku. Razvidno je, da so
pri pripadnikih nemškega in če-
sko-moravsko-slovaškega jezika
razlike najmanjše, ker tudi pri
starejših osebah daleč pretežni
del zna čitati in pisati. Že nekoli-
ko manj velja topri Italijanih,
za katerimi prihajajo takoj Slo-
vencei, toda z jako omembe vred-
nih boljšanjem razmer naobraz-
be. Vmes se gibljejo črte poljske-
ga in madžarskega prebivalstva.

Največji delež analfabetov ima
prebivalstvo srbo-hrvatskega, ma-
loruskega in rumunskega jezika,
a pri poslednjem z jako vidnim
boljšanjem v novjšem času.

Nemški bankir iz Mehike aretiran
v El Pasu.

El Paso, Tex., 20. junija. — Tu
so agenti justičnega departmeta
aretirali Friderika Criesa-jia, ne-
kega znanega mehiškega bankirja,
ki je po rodu Nemec. Uradniki ni-
so hoteli povedati kaj jim je dalo
povod do tega koraka.

Washington, D. C., 20. junija.
Aretacija Crieseja se je izvršila po
naročilu justičnega departmeta
vsled vzrokov, kateri morajo pa
zazdaj ostati še tajni.

Vilova žena aretirana.

El Paso, Tex., 21. junija. — Mrs.
Luz Torres Villa, žena bandita
Ville, ki je prišla v El Paso, je bi-
la danes od policije aretirana ter
so jo odpeljali v Juarez.

Gospa Villa je prišla najbrže iz
Los Angelesa. Rekla je, da namer-
ava v Chihuahua, kjer bo posku-
šala poiskati svojega moža.

Z njo je bila njena sestra, njene
sestre otrok in neka Nemka, po
imenu Marie Hagador.

Rojaki!

Columbia gramofone in
slovenske plošče je dobil
vedno pri:

IVAN PAJK,

446 Chestnut St., Cincinnati, Pa.

Pišite po cenik.

HVALEVEDEN TREGOVEC.

Kadar nam trgovci kakršnekoli vr-
ste tako postreže, kakor si sami
želimo, je gotovo naše pohvale vred-
en in je tudi zaslužil. Pa kako in kje?
Ali takoj v njegovi trgovini? Ne, am-
pak pri naših prijateljih. Če cloveka
hvalimo vspricho njega, si lahko misli,
da se iz njega delamo bedaka, ako ga
pa hvalimo pri naših prijateljih, je
pa gotova korist dotičnemu trgovcu.
Ravno tako želimo jaz sam, kadar vam
ustrešnem pri kupelji, povejte to va-
šim znancem, ako pa vam nisem vse
po vaši volji storil, pridite nazaj, da
popravim krivico.

JOSEF ZAJEC

1578 E. 49th St. Cleveland, Ohio.

Tel. Central 6404 B

POZOR! POZOR!

VABILO

na

OTVORITEV IN VEČERNO

ZABAVO,

katero priredi naš rojak

FRANK MIHELIC

V SVOJI NOVI GOSTILNI

na vogalu

Knickerbocker Ave. in Melrose St.

v Brooklynu, N. Y.,

v torek dne 4. julija 1916.

Mične valčke in vesele koračni-
ce bo igral TAMBURAŠKI ZBOR
iz Brooklyna. Upamo, da se naši
rojaki mnogoštevilno udeležijo te
neprisiljene zabave. Naš obče zna-
ni g. Mihelič bo skrbel za naj-
boljše postrežbo bodisi že za žejne
ali lačne želodec, posebno pa bo
omenjeni dan točil pristno doma-
čo kapljico lastnega pridelka.

Tempotom se cenjenim rojakom
že vnaprej iskreno zahvaljuje za
obilen obisk. Vstopnina prosta.

SVOJI K SVOJIM!

(5x 22-6 v 2 d)

ZAHVALA.

Podpisana se prav lepo zahva-
lim rojakom in rojakinjam na
Subletu, Wyo., ki ste nabrali po-
trebne stroške za dostojen pogreb
mojemu bratu Josipu Melave ter
ga spremili k večnemu počitku.

Prav čudno se mi zdi nesreča,
ki se mu je pripetila, da ga je
smrt dohitela v vodi, katere je bil
vajej kakor riba. On je služil tri
leta pri pionirjih in potem se po-
dal v Ameriko, kjer je bival ee-
lih 16 let. Tukaj si je nakopal bo-
lezen na levi roki, da si ni mogel
skoro nič pomagati in radi tega
tudi ni bil sprejet v nobeno dru-
štvo.

Iskrema hvala tudi onemu, ki ga
je tako lepo pohvalil v časopisih.

Ranjiki-zapušča tu dve sestri in
eno v stari domovini.

Naj v miru počiva!

Katarina Bende, roj. Melave.

**Farme na lahke in poljubne
obroke.**

Mi lastujemo 2000 akrov v enem
kosu v največji slovenski naselbi-
ni v Ameriki, ki se nahaja v Clark
Co. v državi Wisconsin. Ta zemlja
meji s farmami slovenskih farmer-
jev in jo prodajamo v kosih po
40, 60, 80 in več akrov na lahka in
dolgotrajna odplačila. Našim kup-
cem postavimo na zahtevo tudi
hišo in hlev ter očistimo tudi ne-
kaj zemlje, a vse na dolgotrajna
odplačila.

Poleg omenjene zemlje lastuje-
mo še čez dvajset tisoč akrov zem-
lje v Clark Co., toda, če hočete
zemljo v bližini svojih rojakov,
potem nam pišite takoj po nujna
pojasnila. Naslovite:

Homemaker Land Company

Dept. 3

Tioga, Wis.

ISČE SE DEVARJE

v Mellen, Wis.; po \$1.30 od cor-
da; dober rasteč les.

Charcoal Iron Co. of America,
(20-6-3-7)

NAZNANILO.

SLOVENSKA MOXHAM GODBA

V JOHNSTOWNU, PA.,

bo obhajala

ŠTIRILETNIČNO SVOJEGA

OBSTANKA

v torek dne 4. julija 1916.

Tempotom uljudno vabimo vsa
cenjena društva ter posamezne
rojake in rojakinje iz Johnstowna
in okolice, da se polnoštevilno
udeležijo našega PIKNIKA oz. iz-
leta dne 4. julija na istem prostoru

EVOEN SUE:

VEČNI ŽID.

(Priredil J. T.)

(Nadaljevanje).

Peto poglavje.

GABRIELE RENNEPONT.

— Agricola, ti si tukaj? — In vi moj drugi oče tudi? — Sam Bog vaju je poslal.

Dagobert je objel Gabriela in pristopil k Aigrignyju rekoč:

— Kdo ste vi? — ga je vprašal Aigrigny in zaškril z zobmi.

Dagobert ga je zaničljivo pogledal. — Aigrigny je vztrepetal in odstopil za korak nazaj.

Notar in Samuel nista vedela, kaj bi počela. — Agricola in Gabriel sta pristopila k Dagobertu kot da bi ga hotela pred nečim obvarovati.

— Tako, vi me ne poznate? — je siknil Dagobert.

— Ne.

— Res ne? — Danes gledate ravno tako čudno, kot se gledali pred dvajsetimi leti pri Moekern. — Ali še veste, kaj vam je bil rekel tvoj general Simon? — Ali se ne spominjate več, ko vam je rekel: — Jaz ne izročim nobenemu izdajalcu svojega meča! — Ali še veste, ko se je bil spazil k nekemu ruskemu grenadirju in se mu dal ujeti? — Poleg generala je stal gardist, in tisti gardist sem bil jaz.

Aigrigny ni vedel, kaj bi počel. — Naslonil se je na mizo in zajecel:

— Kaj hočete?

— Ničesar drugega, kot razkrinkati hudobneža, ki je hotel oba otroka generala Simona spraviti ob dedščino. — Otroka nista sama. — Upoštevati je treba tudi gospodično Rennepont de Cardoville.

— Oče, kaj govorite? — Hčerki generala Simona? — je vprašal Gabriel.

— Da, Gabriel, tudi hčerki generala Simona sta dedinji velikega premoženja. — In zategadelj ju je ta hudobnež dal zapreti v samostan. — Gospodično Cardoville je pa poslal v blaznico.

— Za božjo voljo, kaj govorite?

— Da, to je res. — Zato jih tudi ni tukaj. — Nikar se ne boj, nisem ju zastoj pripeljal iz Sibirije.

— Hvala Bogu!

— Da, res je. — Še pravočasno sem prišel.

— Moj Bog, zaradi mene naj bi otroka izgubila dedščino? — je vzklil Gabriel. — Moj Bog, kaj mi je padlo v glavo, da sem vstopil v Red?

— Kaj govoriš, Gabriel? — je vzklil Dagobert.

— Oče, jaz sem bil edini izmed vseh dedičev, ki sem bil pravočasno navzoč. — Vsa dedščina je potemtakem moja.

— Tvoja? — je vzklil Dagobert. — To je prav. — Gotovo bos delil z otrokoma in z gospodično Cardoville?

— Oče, motite se — je odvrnil Gabriel. — Kot član Reda ne smem imeti nobenega premoženja. — Ves denar, katerega dobi, je last Reda, ne pa moja.

— Kako? — Čegava last? — je vzklil Dagobert in pokazal na Aigrignyja. — Jaz ga poznam, ne boj se. — On je napravil tvoji družini vse, kar je mogel. — Samo škoda, da niso bila njegova dela dobra, pač pa slaba.

— Čakajte zdaj se mi je nekaj posvetilo v glavi! — je vzklil Agricola. — Zdaj pa že vem.

— Veš, zdaj sem se spomnil — je rekel Dagobert. — Ko so te spravili v Red, so že dobro vedeli, kaj boš podedoval.

Naukrat so vsi umolkli in začeli drug drugega opazovati.

Iz vseh pogledov je sijalo sovraštvo.

— Toda gospod — je vzklil slednji Dagobert in se obrnil k notarju — to vendar ni mogoče, da bi bili reviči oškodovani.

— Gospod, to ni moja skrb — je odvrnil notar. — Jaz moram delati natančno po predpisih. — Mogoče je vse res, kar mi pravite, toda to me čisto nič ne briga. — Ob določeni uri je bil samo gospod Gabriel navzoč in zato je on dedič vsega premoženja. — Ako bi hotel kaj drugače ukreniti, bi si nakopal na glavo zelo veliko odgovornost.

— Vsi so bili presenečeni, vsi so začeli vprek govoriti, samo Gabriel je nekaj premišljeval.

Parkrat je odkinjal z glavo, potem je pa stopil sredi sobe in začel govoriti z odločnim glasom:

— Ker postava ne more pomagati mojim dedičem, jim bom skušal pomagati jaz, edini dedič. — Podedovano premoženje izročim abbeju Aigrignyju z naročilom, da naj ga toliko časa hrani, dokler se ne javijo vsi dediči.

— Ne, tega ne morem storiti — je odvrnil Aigrigny — in to iz enostavnega vzroka, ker sem sicer član Reda, nisem pa Red sam.

— Če je pa tako, izstopam v tem trenutku iz Reda.

— Imenitno! Izvstno! — sta vzklila Dagobert in Agricola.

Toda je zakričal Rodin s svojim piskajočim glasom:

— Gospod notar, prosim pojasnite mlademu možu, da je lažje prelomiti prisego kot pa ovreči zakonik.

Notar ni mogel odgovoriti, ker je tedaj s Samuelom vstopila neka druga oseba.

Šesto poglavje.

DOBER DUH.

Vstopil je Faringhi. — Rodin se je stresel, pa se je takoj zatem zopet pomiril.

— Prine Džalma — je rekel Faringhi je dospel iz Indije ter prinesel seboj svetinjo, potom katere je pooblaščen do velike dedščine.

— Tudi on? — je vzklil Gabriel. — Tudi on je dedič?

Čitatelj se gotovo spominja, da sta potovala Gabriel in princ Džalma skupaj na Francosko.

— Da, da, se že spomni. — Indijec mi je bil povedal, da je bila njegova mati Francozinja. — Kaj je z njim? — Kako se mu godi?

Faringhi mu ni odgovoril, ampak je pogledal Rodinu ostro v oči ter govoril in naglaševal vsako besedo.

— Včeraj sem bil pri primu. — Rekel mi je, da bi zelo rad prišel sem, pa ne more, ker ima še drugod svoje interese. — Celo noč sem bil pri njem. — Ko sem se zjutraj za trenutek odstranil, je nekam odšel. — Vse povpraševanje po njem je bilo brezuspešno. — Ker ga imam rad, sem se sam namenil sem.

— Žal, da ga ni — je odvrnil notar. — Zdaj nima nobene pravice do dedščine.

Toda se je pojavila na pragu neka druga oseba.

Bil je oče generala Simona, visok in močan starec. — Agricola mu je stopil nasproti in mu podal roko.

— Vi ste tukaj, gospod Simon?

— Seveda, fant, ravnokar sem se pripeljal s pošto. — Gospod Hardy bi bil sam prišel, pa ga je zadržala bolezen njegovega prijatelja.

— Ali je tudi on dedič? — se je začudil Agricola.

— Seveda. — Toda, kaj je s teboj? — Bled si kot zid.

— Kaj mu je? — je odvrnil Dagobert. — Vprašajte rajše, kaj nam je vsem? — Prevarili so nas, strahovito prevarili. — In vsled te prevare sem bil odpeljal otroka iz daljne Sibirije.

— Vi? — se je začudil starec. — Pa vi že vsaj niste....

Pri tem se je prijel z obema rokama za glavo in strmel v Dagoberta.

— Ali me ne poznate? — je vprašal stari vojak.

— Kaj? — Pa že vsaj niste Dagobert?

— Seveda sem, kdo pa sem. — Dagobert Baudoin. — Dagobert Baudoin.

Stari rokodelce je planil k njemu in mu začel stiskati roke.

— Oh, vi najboljši med dobrimi, vi najbolj plemeniti med plemenitimi! — Vi, ki ste rešili mojega sina iz tolikih nevarnosti?

— Da, večkrat sem mu bil rešil življenje.

— Čakajte, ali niste omenili otroka? — Moj sin ima vendar samo enega otroka, hčerko, kaj ne?

— Vaš sin, moj ljubi general, vaš sin je srečen oče dvojice.

— Kje sta pa? — je vprašal starec.

— Ta veleblagorodni gospod je bil tako preslepljen mojo ženo, da ju je poslal v samostan.

— Pa to še ni vse — se je oglasil Agricola. — Ne samo deklet, tudi mojega gospodarja, gospoda Hardyja so spravili ob dedščino.

— Kako se je vendar to zgodilo? — se je začudil Simon. — Gospod Hardy ni vendar ničesar vedel o teh stvareh. — Morda ga je pa njegov prijatelj speljal na led. — To bi bila največja nesramnost, ki si jo moremo misliti.

Toda se je oglasil abbe Aigrigny:

— Zdaj je pa že čas, da se prenehamo pripraviti. — Mir naj bo in konec besed.

— Ne, ne, tako hitro se pa ne bomo zmenili. — Ako ste se mislili vi polastiti premoženja, ste gotovo pozabili, da ima do tega denarja še par drugih ljudi pravico. — Džalma ni tukaj, ali kako ga že imenujete. — Tudi Hardyja ni. — Saj je vendar njegov prvi delavec izjavil, da mu ni ničesar znano, o tej stvari.

— Gospod notar, prosim vas, napravite konec temu prepiru.

— Ko si je bil Aigrigny svest, da mu ne more živeti duša na svetu odvzeti te dedščine, so se vrta znova odprla in na pragu se je pojavila ženska.

— Ko jo je Gabriel zagledal, je znova zakričal. — Samuel in Batseba sta padla na kolena, vsi navzoči so pa začudeno gledali in niso vedeli, kaj bi storili. — Še celo Rodin je bil stopil za korak nazaj.

(Dalje prihoduje).

OPOMIN.

Vse one, ki mi kaj dolgujejo, opominjam, da mi vrnejo do 15. julija. Kdor se ne oglasi, bo obavljen prihodnjič s polnim imenom.

Frank Železnikar.
(podomače Cesarjev iz Iske vasi)
Box 811. Woodlawn, Pa.
(22-23-6)

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderna opremljena izmed vseh slovenskih tiskarn v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

6119 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

GLAS NARODA akoni štiri mesece dnevno, izvenredni nedeljni in postavnih pramnikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila s bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpokočimo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebje lista je organizirano in spada v strokovno unijo.

Pozor! Pozor!

V zalogi imamo iz starega kraja importirane

SRPE.

Cena 60 centov s poštnino.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Kos letos nimamo v zalogi, ker jih ni mogoče dobiti iz starega kraja. Srpi so nam ostali še od prejšnjih zalog.

Denarne pošiljatve za ujetnike v Rusiji in Italiji.

Lahko se pošlje denar sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri se nahajajo v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Potrebno je, kadar se nam denar pošlje, da se priloži tudi ujetnikova dopisnica ali pismo in se nam tako omogoči pravilno sestaviti naslov.

Ako nameravate poslati denar ujetniku, pošljite ga takoj, ko sprejmete njegov naslov, ker ako bi odlašali, bi se lahko dogodilo, da bi ga ne našli več na istem mestu in mu ne mogli uročiti denarja.

TVRDKA FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

PLEŠTINI NIKDAR VEČ.

Prof. Long-ov Magnetni glavnik odstrani prah, povprečni rast in zabranil izpadanje las. Ozdravi glavobol. Se ne zlomi. Cena \$1.00. Moški žepni česnik za brke 25c. Po sprejemu te svote, pošljemo kamorkoli. Pišite: Novelty Sales Co., P. O. Box 1552, Pittsburgh, Pa.

POZOR, GOZDARJI!

Potrebujemo delavce za delati drva. Plača je od kvarta \$1.20, gozd je lep. Dnevna plača za čiščenje okrog klafter, da se lahko z vozom zraven pride, je pa \$1.90, drva nakladati na voz pa \$2.00, na kare \$2.05 in konje goniti pa \$2.20. Za nadaljnje podrobnosti obrnite se na:

Rudolph Debelak,
Box 43, Forest Lake, Mich.
(17-23-6)

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so s njimi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljan Združenih držav, kje se oglašiti za državljanke listine.

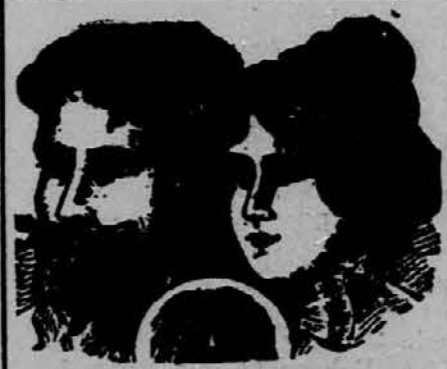
Sorodniki naj bi čakali novo-določile priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:

STATE DEPARTMENT OF LABOR, BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION, Newyorški urad: 230, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od osem do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer.

POZOR ROJAKI!

"Najboljše" v mestu za ženske, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mesta nastajajo vsi tisti krasni gosti in dolgi lasje, kateri so vsi tisti brki in brade in ne morejo odpasti in odvisi. Revmatizem, kostilni ali trganje v rokah, nogah in v krilih, v obeh dveh popoldnih urah, v raznih bolečinah, bole, tore, krasto in grlate, potne noge kurje oči, vsebine v par dneh popolnoma odstranimo. Kdor bi svoje sčuvila brez uspeha vabil na jemanje na \$5.00. Pišite takoj po cenik, knjižico in šepi Koledar in poljite 4 cente v markah za poštino.

JACOB WAHČIČ,
1092 E. 64. St., Cleveland, O.

HARMONIKE

bodite karkršnekol vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a dole trpešno in sanjalno. V popravilu samostojno vsako pošlje, kar sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilu vsakega kranjske kakor vse druge harmonike ter računan po delu harmonike in vse maturo brez nadaljnjega vprašanja.

JOHN WENZEL,
1017 East 64th St., Cleveland, Ohio.

NAZNAHIL,
Rojakom v Lorain, Ohio in okolici namanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JOHN KUMAR,
ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Glas Naroda.

8 splošnoznajm
Upravništvo Glas Naroda.

Veliki vojni atlas

vojskujocih se evropskih držav in pa kolonij
skih posestev vseh vesesil.

Obeaga 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obeaga devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakah in utaučen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

92 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujocih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d. V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedinjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttnerja.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem z velikim užitkom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli.

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanje časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človestvu boljše časi. Kratkotako: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovski: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo bral.

Štajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedaj sem v nekem gozdu pri Grieglach in sembral knjigo z naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v svo kulturno jezik, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bi jo tudi v Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbo, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral.

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jih spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir.

Haas Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posudil. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli znajo krševet in učili vse narode.

Financijski minister Dumajewski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navedel za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite je pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street,

New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDruženih državah — NAROČITE SE NA NJ!